

Zabezpečení společenských akcí z hlediska pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti

Patrik Džermanský

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky
akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Patrik Džermanský**
Osobní číslo: **A12520**
Studijní program: **B3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Zabezpečení společenských akcí z hlediska pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti**

Téma anglicky: **The Security of Community Events from the Commercial Security Industry Worker Perspective**

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s typy a důvody zabezpečení společenských akcí pracovníkem průmyslu komerční bezpečnosti.
2. Specifikujte nejčastější situace, které řeší pracovník průmyslu komerční bezpečnosti při zabezpečení uvedených akcí.
3. Uveďte obvyklé možnosti a vybavení pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti na zabezpečení společenských akcí.
4. Vyberte častou konfliktní situaci a analyzujte důvod jejího vzniku, průběh jejího vzniku a způsob jejího řešení pracovníkem průmyslu komerční bezpečnosti včetně následků této konfliktní situace.
5. Specifikujte a zdůvodněte možný úspěšný postup a použití techniky k řešení situace profesní obrany.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. **MALÁNÍK, Zdeněk. Úvodní problematika profesní obrany. LUKÁŠ, Luděk. Bezpečnostní technologie, systémy a management I: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2011, 247 – 259. ISBN 978-80-87500-05-7.**
2. **ADAMS, Ronald J. Jak přežít v betonové džungli: (Street Survival). 1. vyd. Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-862-4419-9.**
3. **MALÁNÍK, Zdeněk a Jiří SVOBODA. Profesní obrana a právo v PKB. LUKÁŠ, Luděk et al. Bezpečnostní technologie, systémy a management IV: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti. 1. vyd. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2014, 227 – 237. ISBN 978-80-87500-57-6.**
4. **NÁCHODSKÝ, Zdeněk. Nebojte se bránit. Vyd. 1. Praha: Armex, 2006, 336 s. ISBN 867-9543-8.**
5. **MALÁNÍK, Zdeněk. Ochrana majetku a osob před kriminalitou v prostředí PKB. In: Bezpečnostní technologie, systémy a management 2013: Mezinárodní bezpečnostní konference. 1. vyd. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2013, s. 6. ISBN 978-80-7454-289-3.**

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav bezpečnostního inženýrství

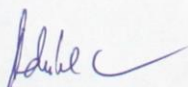
Datum zadání bakalářské práce:

6. února 2015

Termín odevzdání bakalářské práce:

3. června 2015

Ve Zlíně dne 6. února 2015

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

L.S.

Ing. Jan Vajouch, Ph.D.
ředitel ústavu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s přípoště-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně

.....
podpis bakaláře

ABSTRAKT

Cílem bakalářské práce je seznámení s problematikou zabezpečení společenských akcí. Popisuje typy společenských akcí a problémy s konflikty, jež se na takových akcích objevují. Bude popsáno, jaké možnosti vybavení má pracovník PKB a jak se toto vybavení odvíjí od typu zabezpečené akce.

Praktická část bude řešit specifikace jednotlivých obranných technik, jejich vliv na pohled společnosti a budou shrnuty výsledky dotazníkového šetření.

Klíčová slova: společenské, akce, obrana, konflikt, pracovník, průmysl, komerční, bezpečnost

ABSTRACT

The aim of bachelor thesis is to introduce issue of security events. It describes the types of social events and problems with conflicts which can appear at such events. There will be described, what equipment options the worker of CSI has and how this equipment depends on the type of protected events.

The practical part will deal with the specifications of the individual defensive techniques, their impact on society's view and will summarize the results of the survey.

Keywords: social, event, defense, conflict, worker, industrial, commercial, security

Tímto bych rád poděkoval svému vedoucímu Ing. Zdeňku Maláníkovi za pomoc při řešení bakalářské práce, odborné vedení a zájem, který mé práci věnoval. Dále bych chtěl poděkovat svým přátelům a kolegům za pomoc s vyplňováním dotazníkového šetření a spoluprací při tvorbě fotografií obranných technik. Také chci samozřejmě poděkovat svým rodičům a blízkým za podporu při psaní bakalářské práce stejně tak jako za podporu během celé doby studia.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 ZÁKLADNÍ POJMY A PRÁVNÍ PROSTŘEDÍ	12
1.1 DEFINICE SPOLEČENSKÝCH AKCÍ.....	12
1.2 TYPY SPOLEČENSKÝCH AKCÍ	13
1.3 NÁVŠTĚVNÍCI SPOLEČENSKÝCH AKCÍ	14
1.4 KRAJNÍ NOUZE	15
1.5 NUTNÁ OBRANA	16
1.6 ROZDÍL KRAJNÍ NOUZE A NUTNÉ OBRANY	17
1.7 OMEZENÍ OSOBNÍ SVOBODY	18
1.8 SVÉPOMOC	19
2 PROBLEMATIKA KONFLIKTŮ NA SPOLEČENSKÝCH AKCÍCH	22
2.1 TYPY KONFLIKTŮ NA SPOLEČENSKÝCH AKCÍCH	22
2.2 DŮVODY PRO VZNIK KONFLIKTŮ	23
2.2.1 Nehoda	23
2.2.2 Komunikační napadení.....	23
2.2.3 Fyzické napadení.....	24
2.2.4 Ničení majetku	24
2.2.5 Porušování zákonů a jiných norem	24
2.2.6 Vliv omamných látek	25
2.2.7 Osobní problémy	25
2.2.8 Putativní obrana	25
2.3 ZPŮSOBY ŘEŠENÍ KONFLIKTŮ	26
2.3.1 Prevence	26
2.3.2 Únik.....	26
2.3.3 Kompromis.....	26
2.3.4 Hrozba	27
2.3.5 Boj	27
2.3.6 Zadržení.....	28
2.3.7 Řešení následků.....	28
2.4 NÁSLEDKY KONFLIKTŮ	28
2.4.1 Újma na zdraví	28
2.4.2 Finanční a materiální ztráta	28
2.4.3 Ztráta morálky	29
2.4.4 Pomluvy	29
2.4.5 Ztráta důvěryhodnosti	29
2.4.6 Nepřímé ublížení třetí straně	29
2.4.7 Nepřátelský postoj.....	29
2.4.8 Ztráta času	30
3 VÝSTROJ A VÝZBROJ	31

3.1	PODOBA SPOLEČENSKÉHO ODĚVU BEZ VIDITELNÝCH OBRANNÝCH PROSTŘEDKŮ	31
3.2	PODOBA SPOLEČENSKÉHO ODĚVU S VIDITELNÝMI OBRANNÝMI PROSTŘEDKY	32
3.3	OBRANNÉ A OCHRANNÉ PROSTŘEDKY	33
3.3.1	Tonfa	33
3.3.2	Teleskopický obušek	34
3.3.3	Obranný sprej	34
3.3.4	Kubotan	35
3.3.5	Paralyzér	36
3.3.6	Taser	36
3.3.7	Ochranné rukavice	37
3.4	POUTACÍ PROSTŘEDKY	37
3.4.1	Klasická pouta	38
3.4.2	Palcová pouta	38
II PRAKTICKÁ ČÁST		40
4	METODIKA PROFESNÍ OBRANY	41
4.1	ROZBOR OBRANNÝCH TECHNIK	41
4.1.1	Podání ruky	41
4.1.2	Úchop za paži	43
4.1.3	Úchop za oděv	45
4.1.4	Úchop za rukáv	48
4.1.5	Obloukový úder	50
4.1.6	Obloukový kop	53
4.1.7	Kravata zezadu	54
4.1.8	Kravata z boku	57
4.1.9	Obejmutí zepředu pod pažemi	60
4.1.10	Obejmutí zepředu přes paže	62
4.1.11	Obejmutí zezadu pod pažemi	63
4.1.12	Obejmutí zezadu přes paže	65
4.2	HŘANICE VHODNOSTI TECHNIK ZE SPOLEČENSKÉHO HLEDISKA	67
4.3	VYUŽITÍ OBRANNÝCH PROSTŘEDKŮ VE SPOLEČNOSTI	69
5	DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ	71
5.1	OTÁZKA Č. 1	71
5.2	OTÁZKA Č. 2	71
5.3	OTÁZKA Č. 3	72
5.4	OTÁZKA Č. 4	73
5.5	OTÁZKA Č. 5	73
5.6	OTÁZKA Č. 6	74
5.7	OTÁZKA Č. 7	75
5.8	OTÁZKA Č. 8	75
5.9	OTÁZKA Č. 9	76
5.10	OTÁZKA Č. 10	76
5.11	OTÁZKA Č. 11	77
5.12	OTÁZKA Č. 12	78
ZÁVĚR		80

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	82
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	86
SEZNAM OBRÁZKŮ	87
SEZNAM TABULEK.....	90
SEZNAM PŘÍLOH.....	91

ÚVOD

Společenské akce jsou místa, kde se na malé ploše shromažďuje velké množství lidí. Každá akce sebou ovšem přináší i riziko vzniku problémových situací, které bývají řešeny způsobem, který drtivé množství lidí není schopno nebo ochotno pochopit. Tato práce je určena k seznámení s těmito problémy, způsoby řešení a možnými následky.

Tématem zabezpečení společenských akcí se zabýváme kvůli vlastním zkušenostem v oboru a nedostatečnému množství jednotných informací k tématice. Sami pracovníci na těchto akcích často nejsou dostatečně do tematiky proškoleni a veřejnost o nějakou formu seznámení s problematikou nejeví zájem. Není divu, že jsou pracovníci často napomínáni za řešení konfliktů na akcích.

Řešení obranných technik je nesčetněkrát vysvětleno v mnoha publikacích a kvalifikačních pracích. Tyto práce jsou ale zaměřeny na techniky jako celek. Veřejnosti chybí kompilace řešení, která by vysvětlila, jak jsou jednotlivé obranné techniky silné, jejich výhody i nevýhody a začlenění do reálných situací.

Cílem práce je tedy seznámení s problematikou společenských akcí. Jejich typy a důvody pro zabezpečení z hlediska osobního, firemního a společenského. Zjistíme typy konfliktních situací na společenských akcích, důvody pro jejich vznik, způsoby řešení a následky konfliktů. Pro ucelené řešení možností pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti se seznámíme i s jeho obvyklým vybavením a závislost vybavení na úspěšný postup a použití techniky k řešení situace profesní obrany.

Tato práce bude obsahovat kompilaci dostupných informací o řešení zabezpečení společenských akcí. V praxi bude použitelná pro bezpečnostní složky za účelem seznámení s problematikou a jako metodická pomůcka. Širší veřejnosti může pomoci k vyvrácení některých zažitých mýtů a pochopení komplexnosti problematiky zabezpečení.

Při řešení tématu byl největším problémem nedostatek kvalitních materiálů, a proto bylo nutné analyzovat dostupné informace a zkušenosti z praxe a syntetizovat jako jednotný shluk informací.

V první kapitole teoretické části se zaměříme na základní pojmy v oblasti společenských akcí a právní minimum pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti. Druhá kapitola se bude zabývat problematikou konfliktů na společenských akcích, v širším měřítku se seznámíme s jejich typy, důvody pro vznik, způsoby řešení a následky. Třetí kapitola bude

zaměřena na vybavení pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti, možnosti typu výstroje a závislosti na nošení obranných, ochranných a poutacích prostředků. Praktická část bude uvedena seznámením s obrannými technikami, jejich využití v praxi a určení společenské vhodnosti těchto technik. Poslední kapitola bude obsahovat dotazníkové šetření s cílem zjistit skutečnou situaci mezi pracovníky průmyslu komerční bezpečnosti, zaškolení v sebeobraně, vybavení a názory na nošení obranných prostředků.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ZÁKLADNÍ POJMY A PRÁVNÍ PROSTŘEDÍ

V praxi je možné se setkat s nejrůznějšími typy situací. Pracovníci průmyslu komerční bezpečnosti (dále PKB) musí řešit problémy s návštěvníky objektů každý den a ne vždy se jedná o problémy možné řešit na základě jednoduché slovní domluvy.

Pracovník PKB se musí vždy řídit vnitřními směrnicemi objektu, ale především také zákony ČR. Tyto zákony určují vhodnost a beztrestnost prováděné činnosti. Mezi nejzákladnější zákony, které jsou pro pracovníka PKB důležité, patří krajní nouze (dále KN), nutná obrana (dále NO), omezení osobní svobody a svépomoc. Tyto zákony se navzájem doplňují a tvoří celek tzv. právního prostředí, jež je mimo jiné vyžadováno pro získání kvalifikace Strážný (kód: 68-008-E). [6]

Pro určení vhodné obrany a volby správného paragrafu si musí pracovník PKB být vědom na jaké pozici se nachází. Tato pozice je v problematice společenských akcí důležitá. Získá tak znalosti o tom, kteří lidé taková místa navštěvují. Pracovník si musí být vždy jist tím, co jsou jeho práva, na co je delegován a jak se chovat v přítomnosti různých skupin lidí.

1.1 Definice společenských akcí

Pojmem společenská akce se rozumí akce charakteristická přítomností lidí vytvářejících skupiny. Tyto skupiny se vytvářejí proto, aby uspokojily nějakou vzájemnou potřebu. Mezi tyto potřeby může spadat potřeba fyziologická, bezpečnost, sociální potřeba a další. [28]

V rámci společenských akcí se lidé zaměřují převážně na uspokojení potřeby sociální a potřeby uznání. Ke splnění sociálních potřeb (konverzace, zábava, setkání přátel) je nutno získat příležitost, kterou poskytují skupiny. Do takových skupin se řadí lidé se stejnými či podobnými zájmy. [28]

Splnění potřeby uznání je důležité pro ty, kteří jsou v běžném životě přehlíženi nebo nejsou schopni se zařadit do trvalejší skupiny lidí. Přidávají se do skupin cizích lidí a často se snaží svou přítomnost vznést nad ostatní. V jiném případě jsou rádi, když je do skupiny někdo přijme a pouhé členství ve skupině je pro ně dostačující. [1]

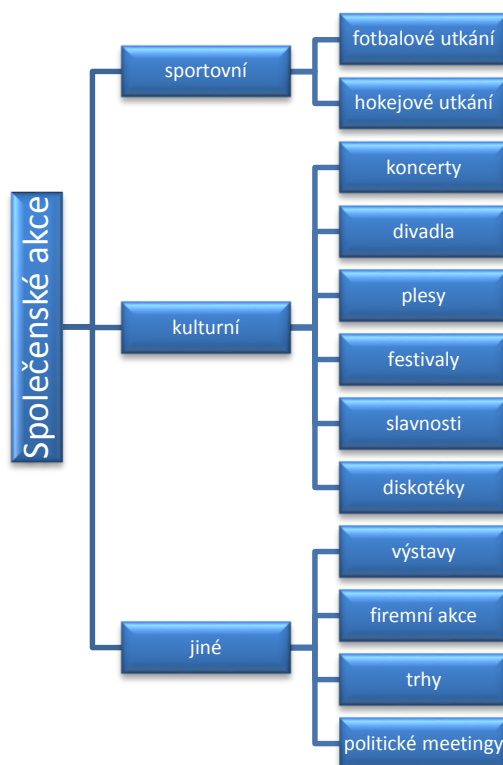
1.2 Typy společenských akcí

Jako společenská akce je možné označit téměř jakékoli setkání, které splňuje uspokojení některé základní potřeby. Základem lze společenské akce rozdělit na sportovní, kulturní a jiné. I přes toto základní rozdělení je ale každá akce něčím unikátní.

Sportovní akce jsou zaměřeny převážně na sportovní utkání, např. fotbal, hokej, basketbal a jiné. Kromě toho, že se jedná o sport a tedy i jistotu přítomnosti velkého počtu lidí na tribunách, je i každé hřiště specifické. Pro fotbal platí volné venkovní prostranství, pro hokej zase uzavřené chladné prostory. [22]

Kulturní zaměření společenských akcí je nejsložitější částí, protože do něj spadá více typů akcí než do jiného zaměření. Typickými příklady těchto akcí jsou koncerty, plesy, festivaly a slavnosti. Většina kulturních akcí je známa pro dodržování konkrétní etikety. Touto etiketou je míněno vhodné chování, styl oblečení i doprovodný program akce. [22]

Do jiných akcí společnosti jsou zařazeny ty akce, které nejsou přímo určeny pro splnění zábavy, ale pro splnění nějakého druhu poznání, seberealizace či dosažení cíle. Zjednodušeně lze říci, že se tyto akce neuskutečňují za účelem tvoření skupin, tak jako ostatní, ale za účelem realizace jedince (získání moci, reklama firmy, komerční zisk).

Obrázek 1 Struktura společenských akcí

1.3 Návštěvníci společenských akcí

Do společnosti se vydávají různé skupiny lidí, které jsou v běžném životě na různých postaveních. Existuje několik základních skupin lidí, mezi které patří:

- mladí lidé,
- důchodci,
- páry,
- lidé na vysokých pozicích v zaměstnání,
- členové doprovodného programu,
- fanoušci tématu akce,
- problematičtí jedinci. [2]

Mladí lidé se rádi schází tam, kde je zábava. Chodí většinou ve větších skupinách a společenské akce navštěvují pro účely pití alkoholických nápojů, tance, komunikace s vrstevníky a další.

Stejně jako mladí lidé i lidé důchodového věku se rádi pobaví a vyrazí na některý z typů společenské akce. Většinou se jedná o páry nebo menší skupiny. Chodí sem za stejnými účely, jako mladí lidé, tedy pití, tanec, komunikace.

Lidé tvořící páry jsou nejčastější skupinou společenských akcí. Na společenské akce chodí pro setkávání s přáteli, utužení vztahu, seznamování s jinými páry a samozřejmě pro útek od běžného života a zažití zábavy.

Především kulturních akcí se účastní i lidé vyšších tříd, úspěšní v zaměstnání nebo nějakým způsobem důležití v běžném životě nebo v rámci konající se akce. Akcí se účastní právě pro svou vysokou pozici, může se jednat o jistý druh povinnosti vůči ostatním.

Vstup členů doprovodného programu je samozřejmý. Akce se účastní kvůli profítu za splnění služeb. Protože se nemusí jednat o službu trvající celou délku akce, zůstávají často déle v rámci odpočinku po vykonání služby nebo tak jako ostatní, užít si trochu zábavy. Mezi tyto návštěvníky patří například hudebníci, tanečníci, kroužky.

Fanoušky tématu akce jsou myšleni lidé navštěvující akce konkrétního typu nebo zaměření. V případě fotbalového utkání by se jednalo o fotbalové nadšence, v případě koncertu to mohou být skalní fanoušci dané skupiny. Průběh akce je pro takové lidi nepodstatný a

zaměřují se hlavně na svůj cíl (vidět oblíbeného zpěváka, poslechnou si oblíbenou skupinu, atd.).

Každé místo, na kterém se schází různé skupiny lidí, má své problémy. Na tyto problémy se zaměřuje úzká skupina lidí, kteří se na akce chodí bavit v rámci některé ze zmíněných skupin. Svým problémovým jednáním vzbuzují pozornost slušných návštěvníků a narušují klidný průběh akce. Na akce chodí buď pod záminkou podávání alkoholických nápojů, nebo za účelem zábavy. Problémové chování se často projeví až po konzumaci alkoholu nebo splnění jiné podmínky (viz. Kapitola 2).

1.4 Krajní nouze

Krajiná nouze §28 trestního zákoníku

„Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.“

„Nejde o krajiná nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.“ [13]

Krajiná nouze §2906 občanského zákoníku

„Kdo odvrací od sebe nebo od jiného přímo hrozící nebezpečí újmy, není povinen k náhradě újmy tím způsobené, nebylo-li za daných okolností možné odvrátit nebezpečí jinak nebo nezpůsobí-li následek zjevně stejně závažný nebo ještě závažnější než újma, která hrozila, ledaže by majetek i bez jednání v nouzi podlehl zkáze. To neplatí, vyvolal-li nebezpečí vlastní vinou sám jednající.“ [15]

Rozdíl znění krajiná nouze v trestním a občanském zákoníku

Zásadním rozdílem mezi trestním a občanským zněním je samotný popis této problematiky. KN podle občanského zákoníku se na rozdíl od trestního zákoníku zabývá primárně přestupky a následně povinnostmi k náhradě způsobené škody při odvracení nebezpečí, což je pro lidi přívětivější. Stinnou stránkou občanského zákoníku je část *„nezpůsobí-li následek zjevně stejně závažný nebo ještě závažnější než újma, která hrozila“*. Tato část o újmě je problémová, protože závažnost újmy není vždy na první pohled směrodatná a zřejmá. V trestním zákoníku je tato pasáž psána jako *„způsobený následek je zřejmě stejně závažný“*

nebo ještě závažnější než ten, který hrozil“, slovo následek je tedy smysluplnějším označením pro škodu. [13, 15]

Body důležité pro splnění náležitostí KN

- způsobená škoda musí být vždy menší než škoda, která hrozila,
- pokud osoba odvracející nebezpečí sama nebezpečí způsobila, nejde o KN,
- KN nastává pouze v případě, že situaci nebylo možno řešit žádným jiným způsobem,
- nejedná se o útok člověka. [17]

Příklad KN

Jdete v horkém létě po ulici a v autě, stojícím na parkovišti, vidíte uvnitř zavřené dítě. Na první pohled je patrné, že dítě se tam již nachází delší dobu. K jeho záchraně proto použijete opodál ležící kámen a rozbijete okno auta. Jelikož jste spáchali čin jinak trestný, hrozil by vám postih, ale v tomto případě jste odvraceli hrozící nebezpečí (což byla smrt dítěte, nebo vážné poškození zdraví) a nebezpečí nešlo odvrátit jinak, jednalo se tedy o krajní nouzi. [30]

Ale pozor, v případě že vozidlo bylo odemčené a šlo tedy otevřít dveře a dítě zachránit takto, již se o krajní nouzi nejedná.

1.5 Nutná obrana

Nutná obrana §29 trestního zákoníku

„Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem.

Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.“
[13]

Nutná obrana §2905 občanského zákoníku

„Kdo odvrací od sebe nebo od jiného bezprostředně hrozící nebo trvající protiprávní útok a způsobí přitom útočnickovi újmu, není povinen k její náhradě. To neplatí, je-li zjevné, že napadenému hrozí vzhledem k jeho poměrům újma jen nepatrná nebo obrana je zcela zjevně nepřiměřená, zejména vzhledem k závažnosti újmy útočníka způsobené odvracením útoku.“ [15]

Rozdíl znění nutné obrany v trestním a občanském zákoníku

Stejně tak jako u KN se i NO v občanském zákoníku zabývá primárně přestupky a popisem povinnosti k náhradě způsobené škody vůči útočníkovi nebo lépe řečeno, je vysvětleno, kdy se na obránce povinnost k náhradě škody nevztahuje.

Zásadním rozdílem mezi občanským a trestním zákoníkem je v občanském zákoníku pasáž „*napadenému hrozí vzhledem k jeho poměrům újma jen nepatrná*“, kde už ovšem není definováno, co je touto nepatrnou újmou vzhledem k poměrům myšleno. Mohlo by se jednat o obyčejnou facku, postrčení nebo cokoliv jiného. Tato nepatrná újma se v trestním zákoníku nenachází. [13, 15]

Body důležité pro splnění náležitostí NO

- musí se jednat o přímo hrozící (např. pokus o fyzické napadení) nebo trvajících útok (např. pravidelná šikana),
- NO nesmí být zcela zřejmě nepřiměřená způsobu útoku,
- útočníkem musí být člověk. [17]

Příklad NO

Dva muži se dostali do hádky, hrozili proti sobě rukama a nadávali si. Při hádce dal první muž druhému facku. V tom okamžiku druhý muž vytáhl z kapsy nůž a bodl prvního muže dvakrát do ruky, potřetí do boku. V tomto případě nepůjde u druhého muže o nutnou obranu, protože jeho obrana byla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, který proti němu vedl první muž. [31]

Pro splnění podmínek pro NO je nutno použít méně škodlivé metody řešení situace tak, aby byl zachován důraz na odvrácení problému.

1.6 Rozdíl krajní nouze a nutné obrany

První rozdíl je v typu hrozícího nebezpečí. KN je zaměřeno především na nebezpečí hrozící přírodním živlem (zásah blesku, povodeň, sesuv půdy,...), děti (konající trestnou činnost jako např. krádeže, útok) nebo útok divokého zvířete (za podmínky, že jej neutilizuje člověk jako formy zbraně – pokyn „TRHEJ“). NO se zabývá přímým útokem člověka vůči jinému člověku.

Druhý rozdíl se zabývá trváním hrozby, kdy v KN hrozba musí přímo hrozit a neexistuje jiný způsob, jak hrozbu odvrátit. NO kromě přímého ohrožení, bez podmínky jiného

způsobu odvrácení hrozby, zohledňuje i trvajíc hrozbu (dlouhotrvající šikana, pravidelné útoky na zájem chráněný zákonem,...).

Třetí rozdíl spočívá v míře škody, kterou je možno způsobit pro odvrácení hrozícího nebezpečí. V podmínkách KN je jasně určeno, že škoda způsobená odvrácením hrozby, musí být vždy menší, než škoda, která by byla způsobena bez zásahu. Opakem lze označit NO, kdy platí, že útok musí být odvrácen větší silou, než která je vyvíjena na zájem chráněný zákonem. Tedy platí, že i škoda způsobená útočnickovi může být větší, než škoda, která hrozila činností útočníka.

Čtvrtý a poslední rozdíl se týká platnosti těchto zákonů. O KN se nejedná ve chvíli, kdy zasahující osoba sama způsobila nebezpečí hrozící zájmu chráněnému zákonem. Toto se netýká NO, kde neplatností zákona je označena tzv. zcela zřejmě nepřiměřená obrana, tedy obrana, jejíž způsobená škoda sice byla větší, než škoda která hrozila, ale zároveň již přesáhla meze vhodnosti.

Tabulka 1 Srovnání KN a NO [29]

	Krajní nouze	Nutná obrana
Hrozí	Nebezpečí	Útok
Následek	Menší než hrozil	Větší než hrozil
Možnosti	Je třeba hledat jiné řešení situace	Není třeba hledat jiné řešení situace
Škoda	Způsobena komukoliv	Způsobena útočnickovi

1.7 Omezení osobní svobody

Zadržení osoby podezřelé §76 trestního řádu odst. 2

„Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.“ [14]

Závěry z omezení osobní svobody

Znění problematiky zadržení osoby podezřelé je v rámci trestního řádu vysvětleno velmi jasně a s pochopením by neměl mít nikdo problém. V rámci práce v komerční bezpečnosti je důležité vědět, kdy může pracovník PKB určitou osobu skutečně na osobní svobodě omezit. Většinou se jedná o situace, které vyžadovaly zapojení nutné obrany, nebo se jedná o lidi, kteří provedli útok nebo škodu na zájmy chráněné trestním zákonem (krádeže, požívání omamných látek, poškození majetku, atd.). [19]

Body důležité pro splnění náležitostí omezení osobní svobody

- podezřelá osoba musí být přistižena během konání trestného činu nebo během velmi krátké doby po jeho spáchání,
- omezení svobody je možné pouze ke zjištění totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů,
- při využití omezení svobody musí omezující osoba ihned informovat policii. [17]

1.8 Svépomoc

Svépomoc §14 občanského zákoníku

„Každý si může přiměřeným způsobem pomoci k svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo a je-li zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě.

Hrozí-li neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý, kdo je takto ohrožen, odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Směřuje-li však svépomoc jen k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno, musí se ten, kdo k ní přikročil, obrátit bez zbytečného odkladu na příslušný orgán veřejné moci.“ [15]

Závěry ze svépomoci

Svépomoc podle občanského zákoníku je paragraf zajišťující případy, při kterých se lidé nemohou domáhat na KN a NO. Tyto dva paragrafy se podle trestního zákoníku vztahují na trestné činy, tedy škody přesahující částku 5000,- Kč. Svépomoc se tedy zabývá přešupky a drobnými problémy, které zasahují do cizích práv. Situace lze pomocí svépomoci řešit pouze bezprostředně poté, co situace vznikla nebo pokud trvá. [9]

Svépomoc, stejně jako omezení osobní svobody, dává pracovníku právo dočasně omezit pohyb podezřelé osoby, nesmí však využít poutacích prostředků ani jiných zadržovacích technik či míst pro to určených.

Body důležité pro splnění náležitostí svépomoci

- právo zainteresované osoby musí být ohroženo,
 - časová dojezdnost nebo dosah veřejné moci musí být nedostatečné,
 - zásah do práva může být odvrácen pouze přiměřeným způsobem,
 - musí se jednat o zásah právě probíhající, pokud je svépomoc aplikována na neoprávněný zásah později, je nutno okamžitě informovat policii či jiný orgán veřejné moci.
- [9]

Příklad svépomoci

V prostorách kulturního střediska se vyskytuje osoba nevalného vzhledu, která zcela jasně krade drobné zboží. Přesto, že se nejedná o trestný čin, který se hodnotí až po vzniklé škodě minimálně 5000,- Kč, je pracovník PKB povinen se o tuto osobu postarat. Po omezení pohybu této osoby volá policii.

Shrnutí

Společenská akce je pojem veřejně známý, avšak v rámci bezpečnosti dosud nepochopeným. Společenské akce jsou tří typů (sportovní, kulturní, jiné). Tyto typy určují, jaké skupiny lidí se na akcích budou objevovat a částečně mohou poukázat i na to, jaké problémy se zde budou vyskytovat. Z hlediska bezpečnosti je důležité si uvědomit, že se na všechny typy společenských akcí objevují rozličné typy lidí a protože se mezi lidmi různého typu často vytváří napětí, vznikají často i konflikty.

Při řešení konfliktů se musí pracovník PKB řídit pravidly a zákony. V rámci právního prostředí se pro pracovníka často uvádí jako nejdůležitější krajní nouze, nutná obrana, omezení osobní svobody a svépomoc. Krajní nouze a nutná obrana spadají pod trestní zákoník, který se zabývá trestními činy a okolnostmi vylučujícími protiprávnost, tedy okolnosti, při kterých pracovník PKB nebude páchat trestní čin. Stejně tak spadají pod občanský zákoník, kde se ovšem dotýkají problémů ve formě přestupku a povinnosti k náhradě způsobené škody při odvrácení útoku nebo jiného nebezpečí.

Omezení osobní svobody podle trestního řádu a svépomoc podle občanského zákoníku jsou v rámci možnosti omezení svobody podezřelé osoby podobné. Pokud pracovník PKB uvidí čin dostatečně závažný, aby se jednalo o přestupek, může takovou osobu na místě omezit na svobodě. Rozdílem je způsob omezení, kdy v trestním řádu je dovoleno použít

poutacích prostředků, ale v občanském zákoníku tato možnost není. Omezit takovou osobu bude tedy komplikovanější.

2 PROBLEMATIKA KONFLIKTŮ NA SPOLEČENSKÝCH AKCÍCH

Konflikt, označovaný jako střet nebo spor, je běžným problémem, se kterým se musí pracovník PKB pravidelně potýkat na společenských akcích. Jedná se o střet dvou a více zájmů, které si nejsou ochotny navzájem porozumět. Problém s konflikty je ten, že existuje množství různých typů konfliktu, které mají různé příčiny, následky a i samotné řešení konfliktů bývá problematické.

2.1 Typy konfliktů na společenských akcích

Při řešení jakékoli situace probíhající na společenské akci je pro pracovníka PKB důležité aby věděl, o jaký typ problému se jedná. Společenské akce jsou svými problémy charakteristické a proto je možno konflikty obecně rozdělit na:

- fyzické,
- komunikační.

Fyzické konflikty jsou vždy typické úmyslem někoho napadnout hrubou silou nebo způsobit škodu na majetku. Úmyslné napadení člověka je jednou z nejproblematičtějších situací na společenských akcích a je tedy při řešení nutno dbát zvýšené opatrnosti. Druhou variantou, tedy způsobením škody, je myšleno především ničení cizího majetku. Cizím majetkem může být v tomto případě myšlen majetek návštěvníka nebo zařízení a majetek organizátora akce. [2]

Komunikační konflikty jsou mnohem častější než fyzické. Do tohoto typu konfliktů mohou patřit jak konflikty způsobené slovním útokem, tak konflikty způsobené různými neverbálními gesty či mimikou. Typickými typy komunikačních konfliktů jsou neslušné výrazy, kdy je osoba přirovnávána k nevhodnému pojmu pro pohlaví nebo oslokována zvířecím názvem. Dalšími typy jsou hádky více osob, snahy o vyprovokování k fyzickému útoku, rasismus a další. Komunikační konflikt je často základem pro vznik agresivnějšího problému, fyzického konfliktu. [2]

Konflikty nelze rozdělit pouze jedním způsobem. Kvůli jejich individuálnosti a proměnlivosti je důležité v každém ze zmíněných typů určit i míru úmyslu. Proto v tématice společenských akcí vynikají pro konflikty další dvě podskupiny. Jedná se o:

- konflikty úmyslné,
- konflikty neúmyslné.

Ačkoliv není pro pracovníka PKB míra úmyslu vždy při počátku konfliktu zcela zřejmá, v konečném důsledku je při volbě následku či trestu návštěvníka naprosto neodmyslitelná. Na základě míry úmyslu se pracovník PKB může rozhodnout pro přísnější nebo mírnější typ trestu zainteresovaných osob.

Úmyslným konfliktem je myšleno vždy přímé chování, jehož cílem je vyvolat konflikt s jinou osobou. Osoba, jejíž chování vykazuje známky konfliktního chování je většinou agresivnějšího charakteru přitahující pozornost. Taková osoba vyvolává konflikty hlavně kvůli její údajné společenské nadřazenosti.

Neúmyslný konflikt je vedlejším účinkem jiné činnosti, která nebyla myšlena jako spouštěč konfliktu. Typickým případem pro neúmyslný konflikt je osoba pohybující se s nápojem mezi větší skupinou lidí a ztrátou rovnováhy tento nápoj neúmyslně upustí na člena skupiny, tento člověk v záchvatu hněvu začne komunikační formu konfliktu.

2.2 Důvody pro vznik konfliktů

Každý konflikt řešený pracovníkem PKB má počátek, který není pro řešitele právě probíhajícího konfliktu důležitý. Znalost možných důvodů pro vznik takových konfliktů je ovšem nepostradatelná pro jejich prevenci. Mezi typické důvody pro vznik konfliktů patří nehoda, slovní napadení, fyzické napadení, ničení majetku, porušování zákonů a jiných nariadení, vliv omamných látek, osobní problémy a využití tzv. putativní obrany.

2.2.1 Nehoda

Vznik nehody nastává postupnou nebo náhlou změnou činnosti. Následkem této činnosti je vznik nechtěné situace, která může gradovat až do fáze konfliktu. Jedná se o jednostrannou záležitost, kdy si samotný viník nepřál vznik situace. Tzv. oběť se v tomto případě často stává agresorem. [2]

2.2.2 Komunikační napadení

Jednoduchým a méně agresivním důvodem pro vznik konfliktu je komunikační napadení. Komunikační napadení je obvykle projevem nesouhlasu s tvrzením jiné osoby. Může se jednat také o pokus o vyprovokování nebo tzv. „vyhecování“, kdy se jedinec nebo skupina lidí snaží dráždit nebo popouzet jinou osobu ke konání nechtěné činnosti. Komunikační napadení je ve společnosti problémové kvůli narušování blízkého okolí. Komunikační napa-

dení může gradovat do vyšší formy, tedy do fyzického napadení, ničení majetku nebo v důsledku „hecování“ také do požití omamných látek, což způsobuje kromě zmíněných také jiné problémy (osobní problémy, zdravotní riziko). [2]

2.2.3 Fyzické napadení

Důvodem a současně i okamžitým konfliktem je typické fyzické napadení, které se vyznačuje okamžitou snahou o úmyslný útok na zájmy chráněné zákonem definované v občanském zákoníku. Z tohoto důvodu patří samotné fyzické napadení k nejvýznamnějším důvodům vzniku situace. [15]

Útočník si je zde plně vědom svého chování a jedná se o nebezpečného jedince, který začal konflikt se zřejmým záměrem nehledě na okolí.

2.2.4 Ničení majetku

Společně s fyzickým napadením patří ničení majetku k vážnějším důvodům pro vznik konfliktu. Zde je úmyslné ničení cizího majetku opět přímým útokem na zájmy chráněné zákonem. O takový útok se ovšem jedná pouze v případě úmyslného poškození, což nemusí být nutně častým případem. Mezi ničení majetku patří i rozbití sklenice, poškození oděvu nebo jiného typu majetku (hodinky, brýle, boty, apod.). Ničení majetku jako takové je málokdy prvotním důvodem pro vznik situace a proto se s touto formou pracovníci PKB neseťkávají často. Pokud se jedná o prvotní důvod, je způsobován problematickými jedinci, mezi které patří mimo jiné např.: extremisti, vandalové, děti.

2.2.5 Porušování zákonů a jiných norem

Pokud se pracovník PKB setká s osobou, která viditelně porušuje zákony ČR nebo jiné normy (návštěvní řád, vnitřní směrnice, požární bezpečnost,...), je povinen tuto osobu informovat o její činnosti a sjednat nápravu. Spousta lidí toto jednání neshledává jako adekvátní k jejich postavení a situace může postupně gradovat přes slovní napadení vůči pracovníku PKB až po fyzické napadení. Problém tohoto typu je také jediný případ, kromě fyzického a slovního napadení, kdy pracovník PKB osobně prožívá prvotní důvod pro vznik konfliktu a je jejím přímým účastníkem. Protože je pracovník sám účastníkem, bývá následné řešení situace problematické. [4]

2.2.6 Vliv omamných látek

Společenské akce jsou určeny k setkávání lidí, vytváření zábavy a kultury. Kvůli velkým počtům lidí vyhledávajícím zábavu je běžné i podávání nápojů a látek způsobujících zkreslení mysli, vůle a úsudku. Alkoholické nápoje jsou označeny jako tvrdá droga z hlediska tvrdosti a po požití většího objemu takových nápojů roste jak zábava, tak i možná agresivita či pasivita vůči blízkému okolí. Někteří jedinci se snáze rozčílí a způsobují různé typy konfliktů. Druhým případem je pasivita osob, kdy po požití většího objemu alkoholu přestanou naprosto vnímat okolí, což může vést i ke kolapsu (otrava alkoholem, spánek, srážení s lidmi). [2]

Nelegální drogy jsou závažnějším problémem než alkohol. Jedná se z větší části o marihuanu, pervitin, hašiš a další. Přítomnost takových drog zcela viditelně narušuje společenskou akci z hlediska zábavy i z hlediska porušování zákonů. Osoby požívající tyto látky často ve své činnosti neustávají, dokud pracovník PKB nevygraduje způsob řešení situace.

2.2.7 Osobní problémy

S osobními problémy návštěvníci společenských akcí často přichází již na akci. Může se jednat o mezivztahové problémy, žárlivost, střet zájmů a další. Tyto problémy se projevují především mezi mladými lidmi, kteří zažívají krize v nestálém partnerském životě. Vznik takových problémů je znatelný na základě slovní potyčky a velmi zřídka vygradují do projevu fyzického násilí. Častěji se spíše uchýlí k požití alkoholu, jehož následky již byly popsány. [1]

2.2.8 Putativní obrana

Putativní, jinak také domnělá, obrana je aplikována především ženami bránícími svůj majetek nebo čest. Ženy jsou na společenských akcích pravidelně obtěžovány muži posilněnými alkoholem, a proto často vidí nutnost obrany častěji, než je skutečně zapotřebí. Taková obrana vzbuzuje pozornost okolí. Přátelé a blízcí osoby, jež použila putativní obranu, se přidávají k obraně i bez detailnějších informací o situaci a způsobují gradování konfliktu. [17]

2.3 Způsoby řešení konfliktů

Vzhledem k tomu, jakým směrem se vzniklý konflikt vyvíjí, musí pracovník PKB neustále přizpůsobovat způsob řešení konfliktu. Každý typ konfliktu je typický svým průběhem a v případě gradace konfliktu je právě na pracovníkovi PKB, aby okamžitě identifikoval nový typ konfliktu a přizpůsobil své jednání tak, aby řešení bylo co nejméně agresivní. [23]

2.3.1 Prevence

“Prevence je strategická činnost, zahrnující škálu organizačních opatření s důrazem na specifikaci rizik, nalezení nejlepších forem jejich předcházení nebo řešení. Hlavní je nezadávat příčinu k útoku, vyhybat se mu, mít dobré ochranné opatření (např. obvodovou ochranu) a vycvičit se v bezkontaktním řešení situace profesní obrany, hlavně v psychologii a v komunikaci s útočníkem.” [6]

2.3.2 Únik

Nejméně účinným způsobem řešení konfliktů je únik. Tento způsob nic neřeší, v nejlepším případě pouze konflikt oddálí. Uchylují se k němu lidé myslící si, že v danou chvíli neexistuje žádné přijatelné řešení situace. Řešení konfliktu tímto způsobem může konflikt v některých případech dohnat ke gradaci na agresivnější formu (např. ze slovního napadení na fyzické). K úniku může dojít i v následku předchozího boje nebo neúspěšného pokusu o zadržení pracovníkem PKB. Typickými příklady úniku jsou útěk, odchod, odjezd autem či městskou hromadnou dopravou atd. [25]

2.3.3 Kompromis

Podoba kompromisu je velmi efektivní způsob řešení konfliktů. V zásadě se jedná o problém, kdy obě strany konfliktu mají zájem spolupracovat, ale tak, aby byl konflikt zažehnan co nejdříve. Kompromisního řešení situace se účastní hlavně lidé časově vytížení (např. barman, organizátor), lidé, jimž hrozí nějaká forma problému (např. nezletilí, lidé v podmínce) nebo nepřející lidé, kteří i přes jistý zisk musí druhé straně něco vzít (např. lidé z vyšší společnosti, lidé pracující na vysokých pozicích).

Kompromis lze nazvat i jistou formou kombinace přizpůsobení a domluvy. Kritéria těchto způsobů řešení se totiž v určitých situacích prolínají. Jiným typem kompromisu je také možnost vzdání se, kdy jedna ze stran usoudí, že není dostatečně dominantní k pokračujícímu řešení situace a nechá se plně ovlivnit stranou druhou. [6]

Přizpůsobení je konflikt mezi dvěma stranami vznikající obvykle rozdílem mezi názory jednotlivých stran. Typicky se jedná o strany, z nichž první je agresivnější povahy a druhý je spíše submisivního charakteru. Submisivní charakter je vnímán jako podbízivost nebo forma vděku. Agresivnější strana zneužívá charakteru druhé strany a řešený konflikt je obvykle vyřešen tak, aby byl výsledek příznivější právě pro stranu agresivnější. V případech přizpůsobování konfliktu se objevuje třetí strana, tzv. vyjednavač, velmi zřídka, což je odůvodněno i zřídkačným vznikem situací vhodných pro řešení tímto způsobem.

Domluvou mohou osoby zainteresované konflikt řešit pouze v případě, že uznávají cizí zájem stejně důležitým, jako zájem svůj. V rámci tohoto prvku přítomné osoby přistupují k dobrovolné spolupráci, která zajistí výhodné východisko pro všechny. Průběh tohoto řešení je klidný a bezkonfliktní. Pokud se domluvy účastní i pracovník PKB, často se uchyluje ke komunikační lsti, která zabezpečí rychlé a efektivní řešení situace.

Mezi běžné případy kompromisu mohou spadat náhrada poškozené věci (např. pozvání na pivo), svolení k dobrovolnému odchodu z konané akce, veřejná omluva a jiné.

2.3.4 Hrozba

Při vzniku konfliktu, jehož útočná strana je v jasné míře v převaze, se často obránce uchyluje k hrozbě. Hrozba může být přímého nebo nepřímého typu. Přímým typem jsou hrozby slovní, kdy obránce hrozí za pomoci konkrétních následků (např.: „Nech mě nebo na tebe pošlu kamarády“). Pod nepřímý typ hrozby spadají nejčastěji hrozby nejasné. Obránce spoléhá na útočnickovu představitost, čímž lze říci, že používá tzv. komunikační lsti (např.: obránce sáhne pod sako způsobem, který naznačuje přítomnost zbraně).

2.3.5 Boj

Nejagresivnější způsob řešení konfliktu, který v převážné míře vzniká jako gradace některého z jiných způsobů řešení situace. Útočník staví vlastní zájmy nad zájmy ostatních, není schopen spolupráce ani kompromisu. Pracovník PKB ke konfliktu vždy přistupuje s cílem zmařit jakýkoliv typ vyvolaného boje. Těmito typy jsou střetný boj a přepadení. Rozdíl mezi těmito typy je ten, že u střetného boje obránce předem ví, že k němu dojde. U přepadení je obránce postaven do situace, kdy nemá povědomí o tom, že se schyluje k boji. Po boji může následovat pokárání, vykázání nebo zadržení problémových jedinců. To vše v souladu se zákony ČR.

2.3.6 Zadržení

Zadržení osob je obvykle gradací předchozího neúspěšného způsobu řešení konfliktu. Při zadržení již musí pracovník PKB vždy konat v rámci §72 odst. 2 o omezení osobní svobody. K této formě řešení konfliktu se tedy může uchýlit pouze, pokud je to nutné ke zjištění totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Zadržení se dále vždy řeší s přivolaným orgánem veřejné moci, policií.

2.3.7 Řešení následků

„Řešení následků situace profesní obrany má vliv na blízkou budoucnost obránce, firmy, profese. V této formě se řeší, co se stalo, kde, kdy, jak a proč se to stalo. Dále kdo to způsobil a komu a jaká vznikla škoda. Nejčastěji se řeší, co se zadrženým útočником, poskytnutí pomoci zraněným, informace managementu, zajištění důkazního materiálu a svědků, právní porada, informace policii.“ [6]

2.4 Následky konfliktů

Při vzniku konfliktu jsou vždy označovány dvě základní strany, obránce a útočnik. Pravidlem je, že jeden z nich musí konflikt vždy vyhrát, což znamená, že ten druhý prohraje. Kdyby bylo možné tyto strany popsat jako vítěze a poraženého, problematika by byla jednoduchá, avšak v reálném životě, pokud vznikne konflikt, neexistuje strana, která by skutečně zvítězila. Každý konflikt může způsobit různé škody, materiální i duševní.

2.4.1 Újma na zdraví

Fyzickým napadením vznikají modřiny, odřeniny, řezné rány a různé další typy zranění. S újmou na zdraví skončí prakticky každý konflikt, který vygradoval až do stupně, kdy bylo pro řešení nutné použít boje. Tento následek patří k závažnějším ne jen kvůli míře zranění, ale také kvůli viditelným stopám, kterých si společnost téměř vždy všimne.

2.4.2 Finanční a materiální ztráta

Vygradovaný konflikt, který způsobil potyčku mezi útočником a obráncem nemusí být vždy úplně levná záležitost. Takovou ztrátou může být zničení oděvu, zaplacení způsobených škod třetí straně nebo i typické vypadnutí věcí z kapes.

2.4.3 Ztráta morálky

Člověk je na společenské akci vždy velmi ovlivněn vlastní náladou. Pokud se návštěvník akce zúčastní nějakého sporu nebo konfliktu, i přesto, že z něj vyjde nedotčen, často to odnese právě jeho morálka. V takovou chvíli už si akci neužije a svým chováním často vyvolává další slovní konflikty. [26]

2.4.4 Pomluvy

Svědectví při řešení konfliktu je vždy problémová věc. Samotné svědectví by problémem nebylo, problém nastává ve chvíli, kdy se informace o konfliktu začnou šířit mezi nepřítomné lidi. Informační šum vytváří v původním příběhu změny a časem se příběh může změnit úplně. Právě díky těmto informačním šumům se návštěvník společenské akce často potýká s nepříjemnými a často i nepravdivými informacemi o jeho osobě.

2.4.5 Ztráta důvěryhodnosti

Z pohledu pracovníka PKB je důležitá prevence vzniku konfliktních situací. Pokud vznikne konflikt, je pracovník nucen zakročit a zvolit vhodný trest pro přítomné osoby. Často tak tedy ztrácí důvěru v tyto lidi a může se stát, že takové lidi znovu na místo konání akce nepustí, protože je o nich přesvědčen, že se jedná o problematické jedince. [26]

2.4.6 Nepřímé ublížení třetí straně

Konflikty vznikají v přítomnosti různých lidí. Tito lidé mohou být zapojeni do konfliktu formou neúmyslného fyzického nebo materiálního ublížení. S čím ale málokdo počítá je ublížení osobám, které přítomny nejsou. Jedná se o jinou podobu pomluvy, kdy se pomluvy netýkají přímo osoby zaujaté v konfliktu, ale někoho jiného. Vznikají na základě slovního konfliktu, kdy jedna ze stran neúmyslně odhalí citlivé informace jiné osoby. [26]

2.4.7 Nepřátelský postoj

Nepřátelský postoj ze strany přihlížejících lidí je podobný ztracené důvěře od pracovníka PKB. Po vyřešení konfliktu je každá přítomná osoba vždy nakloněna na některou stranu. Často se lidé chovají vůči osobě řešící konflikt nepřátelsky. To může být způsobeno i pýchou přítomných lidí a neochotou zjistit informace týkající se řešeného konfliktu i přesto, že mohli sami být názoru, že se situace musí nějakým způsobem vyřešit. Skutečné řešení situací ale málokdy vyhovuje jejich představám právě kvůli nízké informovanosti. [26]

2.4.8 Ztráta času

Každé řešení konfliktu trvá různou délkou času. Pokud zaujatý člověk volný čas nemá, může tato ztráta času ovlivnit jeho budoucí činnost i chování. [27]

Shrnutí

Mezi základní typy konfliktů na společenských akcích patří fyzické a komunikační. Fyzické se vyznačují přímým kontaktem a komunikační typy konfliktů jsou typické snahou o projevy verbální i neverbální. Stejně tak jako rozdělení fyzické a komunikační existuje ještě jiný pohled na typy konfliktů, úmyslné a neúmyslné.

Důvody vzniků konfliktů jsou různé, ale mezi nejčastější patří nehoda, komunikační a fyzické napadení a porušování zákonů a jiných norem. Ačkoliv se jedná o prvotní důvody pro vznik konfliktních situací, mohou být jednotlivě kombinovány i s jinými důvody jako jsou vliv omamných látek, osobní problémy nebo putativní obrana. Při řešení již existujícího konfliktu je pro pracovníka PKB velmi problematické zjistit prvotní důvod pro jeho vznik.

Stejně tak jako důvody vzniků jsou i způsoby řešení konfliktů problematické. Pro pracovníka PKB, který je většinou nucen konflikt řešit co nejrychleji, je obtížné vybrat správný způsob řešení, tedy pokud se nejedná o vygradování boje. Řešení konfliktů je složeno ze sedmi postupně gradujících způsobů, patří sem: prevence, únik, kompromis, hrozba, boj, zadržení a řešení následků.

Řešení následků je v zásadě negativním projevem jak pracovníka PKB, tak i lidí z okolí. Zainteresovaná strana konfliktu se musí často vypořádat s v nejhorším případě újmou na zdraví nebo finanční a materiální ztrátou. Následky mohou být ale i psychické. Pokud se dotýkají pouze některé strany konfliktu, může se jednat o ztrátu morálky nebo následné pomluvy. Horším následkem je ublížení třetí straně, která v konfliktu nijak zaujatá sice nebyla, ale kvůli jednání některé ze stran, se přesunul zájem k ní. Tento typ následku není pracovník PKB schopen nijak ovlivnit.

3 VÝSTROJ A VÝZBROJ

Vhodně se obléci je součástí přípravy na jakoukoliv společenskou aktivitu. Vždy je důležité vědět předem, o jakou aktivitu se jedná a jaká společenská úroveň bude přítomna. Společenské akce jsou často jedinečnou společenskou příležitostí pro ukázkou šatů, líčení a jiných doplňků. V závislosti na konkrétní úrovni akce je nucen i pracovník PKB svou výstroj upravit do požadované podoby.

3.1 Podoba společenského oděvu bez viditelných obranných prostředků

Společenské akce, převážně kulturního typu, jsou známé jasně danou společenskou etiketou, kterou je každý návštěvník vázán dodržovat, což platí i pro pracovníka PKB. Ten musí, jako pracovník bezpečnosti, často vycházet jako příklad pro ty, jež nejsou ochotni místní pravidla odívání dodržovat.

Obrázek 2 Oděv bez viditelných obranných prostředků

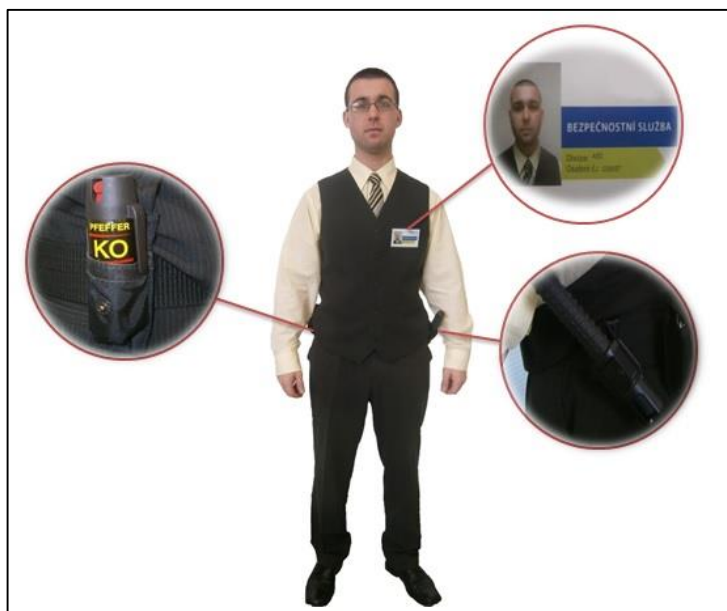
Základním typem oděvu je dvojdílný nebo trojdílný oblek, vhodný na téměř všechny typy kulturních akcí. Skládá se hlavně z kalhot, košile, kravaty a saka. Trojdílný oblek je navíc ještě doplněn vestou. Důležitou částí odívání je také identifikační průkaz (tzv. jmenovka). [3]

Při využití tohoto typu oblečení je pro pracovníka PKB důležité, aby návštěvníci akce neměli přímý oční kontakt s obrannými prostředky, které využívá. Proto se k tomuto typu

oblékání nosí pouze minimální výzbroj. Patří sem například obranný sprej, kubotan a palcová pouta.

3.2 Podoba společenského oděvu s viditelnými obrannými prostředky

Odlehčenou formou společenského oděvu je oděv bez saka. Tento způsob oblékání je často vídán například u volnějších kulturních akcí nebo na místech, jež nejsou pro konání společenských akcí primárně určena (např. obchodní centra, hotely, sportovní areály a jiné). Je typický hlavně tím, že při nošení spoléhají takto oděni pracovníci na tzv. Security opasky, které jsou určeny pro bezpečnostní složky za účelem viditelného nošení obranných prostředků.

Obrázek 3 Oděv s viditelnými obrannými prostředky

Tento typ nošení obranných prostředků poskytuje pracovníkovi více možností a pohodlnější nošení. Při využívání opasku je typické, že pracovník PKB je primárně vybaven teleskopickým obuškem. Dalšími prostředky jsou obranný sprej, pouta a ochranné rukavice. Pro všechny tyto prostředky jsou na opasku umístěny pouzdra chránící před odcizením nebo ztrátou prostředků.

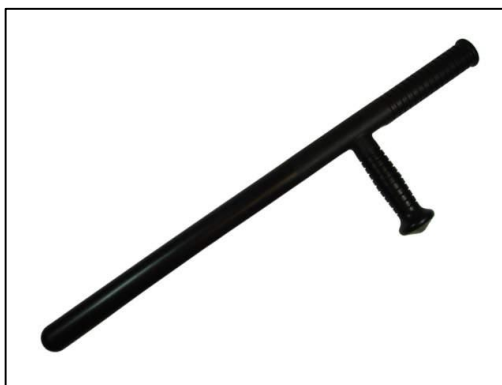
Obrázek 4 Opasek a viditelné prostředky

3.3 Obranné a ochranné prostředky

V souvislosti s pracovníky PKB si každý představí velkou statnou postavu držící obušek. Jaké jsou ale možnosti dnešní doby pro pracovníky PKB ví pouze málokdo. V rámci bezpečnosti existuje několik obranných a ochranných prostředků, bez kterých se pracovník PKB neobejde nebo existují i takové, se kterými zatím neměli možnost se seznámit. Mezi základní typy obranných prostředků patří teleskopický obušek, obranný sprej a paralyzér. Kromě těchto základních typů se bezpečnostní služby spoléhají i na další, často účinnější prostředky.

3.3.1 Tonfa

Úderný obranný prostředek využívaný ve větší míře policejními složkami a soukromými bezpečnostními službami. Tonfa, na rozdíl od běžného obušku, má navíc rukojeť, která je určena k ochraně celého předloktí. Bývá vyráběna nejčastěji ze dřeva, kovu nebo plastu. Tonfa je jako obranný prostředek cenově výhodný, ale problémem je nošení na veřejnosti nebo v kombinaci s některou z forem společenského oděvu. Sice existují tonfy s teleskopickou (tj. vysouvací) podobou, ale skrze rukojeť je nošení stále problematické. Z tohoto důvodu bývá nahrazována skladnějším teleskopickým obuškem. [7]

Obrázek 5 Tonfa [32]

3.3.2 Teleskopický obušek

Nejčastěji se vyskytujícím úderným obranným prostředkem je teleskopický obušek. Je charakteristický svým složením, tedy dvěma až třemi do sebe zasunutými ocelovými trubkami, které se po prudkém švihnutí vysunou. Vyrábí se v několika různých velikostech (16“, 18“, 21“, 23“, 26“), které ovlivňují hmotnost a ovladatelnost obušku, proto je velikost výhodná pro každého jinak. Kromě velikosti se teleskopické obušky rozdělují na kalené a nekalené, což rozdělení podle tvrdosti materiálu. V uzavřeném stavu lze tento typ obranného prostředku používat jako kubotan. [7]

Obrázek 6 Teleskopický obušek [33]

3.3.3 Obranný sprej

Obranný sprej je označován jako chemický obranný prostředek. Jeho primární funkcí je zmaření útoku pomocí vystříknutí dráždivé směsi. Tato směs je v dnešní době složena vždy z látky OC (Oleoresin Capsicum), která způsobuje typickou příchuť pálivé papriky. Kromě látky OC je obranný sprej složen i z dalších látek, ale ty jsou různé v závislosti na konkrétním výrobcu. Při použití je útočník vystaven nepříjemným účinkům směsi, jako jsou

palčivá bolest, slzení, obtížné dýchání nebo žaludeční nevolnost. Vyrábí se v několika různých typech (tekutá střela, mlha, pěna). Obranný sprej je jednou z nejlevnějších forem obranného prostředku, lze jej snadno ukrýt a je velmi efektivní. Problémem je expirace, kdy se po dvou letech od koupě prostředku nedoporučuje prostředek používat kvůli ztrátě účinnosti. [7]

Obrázek 7 Obranný sprej [34]

3.3.4 Kubotan

Sebeobranný prostředek kubotan (v jiné formě taktické pero) je na veřejnosti dosud téměř neznámý. Jedná se o diskrétní prostředek určený k obraně pomocí úderů, stržení a působením síly na tlakové body. Vyrábí se ze dřeva, kovu nebo leteckého duralu ve dvou provedeních, plochý a s tupou špičkou. Kvůli malé veřejné popularitě se jedná o nenápadný prostředek, který může být považován za pero, přívěšek nebo jinou neškodnou ozdobu. Se správným tréninkem je kubotan velice účinný, ale právě kvůli neznalosti se s ním bezpečnostní složky málokdy setkají. [7]

Obrázek 8 Kubotan [35]

3.3.5 Paralyzér

Zástupcem kontaktních elektrických obranných prostředků je všeobecně známý paralyzér. Využívá principu elektrického oblouku, který vzniká mezi dvěma elektrodami. S paralyzérem je spojeno několik mýtů, především v oblasti zástavy srdce nebo poškození zasažených nervů, které ovšem nejsou pravdivé. Při spuštění paralyzéro do vzduchu, je možno zpozorovat optický jev elektrického jiskrového výboje společně s nepříjemným praskáním. Navzdory zmíněným mýtům je paralyzér v rámci využití zcela nevhodný kvůli nedostatečnému účinku a proto jej téměř není možno u bezpečnostních složek zpozorovat. Vyrábí se v různých provedeních a často je kombinován s obranným sprejem, akustickou sirénou nebo svítilnou. [7]

Obrázek 9 Paralyzér
[36]

3.3.6 Taser

Distančně fungující paralyzér určený ke zneškodnění útočníka nesmrtícím způsobem, tak lze označit Taser. Stejně jako typický paralyzér i Taser je ovlivněn různými mýty, které velmi ovlivňují smýšlení veřejnosti. Na rozdíl od paralyzéro je ale Taser velmi účinný kvůli signálu, který Taser vysílá do zasaženého útočníka. Tento signál totiž přesně kopíruje signál nervového systému, to způsobuje ztrátu kontroly nad tělem. Běžné Tasery jsou velmi podobné krátkým palným zbraním (kromě modelu X12) což zaručuje uživateli snazší manipulaci. Kvůli vysoké pořizovací ceně nejsou velmi rozšířené, to je samozřejmě způsobeno i absencí distribuce pro veřejnost ČR. [7]

Obrázek 10 Taser X3 [37]

3.3.7 Ochranné rukavice

Neodmyslitelnou součástí výbavy pracovníka PKB jsou i ochranné rukavice. Ty slouží například k ochraně před neznámými látkami nebo přímému kontaktu s osobami drogově závislými. Jsou vyráběny z měkčeného materiálu PVC (polyvinylchlorid), což je nejpoužívanější umělou hmotou na Zemi. Pracovníci PKB, pokud nemají jiný typ rukavic, jsou nuceni si je nasazovat při každém vyvádění nevábně vypadajících osob, při styku s neznámými látkami nebo při kontaktu s injekčními jehlami. Jsou běžně k sehnání za přijatelné ceny. [7]

Obrázek 11 Ochranné rukavice [38]

3.4 Poutací prostředky

V rámci zadržení podezřelé osoby je v určitých situacích vhodné této osobě omezit možnost pohybu. Samotné zadržení bez poutacích prostředků je mnohdy problematické, zdlouhavé a taktéž únavné. Při využití poutacích prostředků se sníží možnost útěku zadržené osoby a usnadní se i její manipulace.

3.4.1 Klasická pouta

Mezi klasická pouta patří tzv. kovová pouta. Kovová pouta jsou charakteristická dvěma čelistmi (horní a dolní), která pomocí otočného spojení dávají dohromady jeden celek. Každé takto složené pouto je určeno pro jedno zápěstí. Obě pouta jsou spojena obvykle silným řetízkem. Pro uvolnění uzavřených čelistí slouží klíček. Klasická pouta jsou větších rozměrů a tak je často obtížné je schovat kdekoliv, obvykle potřeba mít pouzdro. [7]

Obrázek 12 Kovová pouta [39]

3.4.2 Palcová pouta

Palcová pouta jsou menší formou kovových pout s tím rozdílem, že nejsou určeny pro zápěstí, ale jak už název napovídá, pro palec. Svými malými rozměry jsou vhodné k nenápadnému nošení v jakékoliv kapse. Složení těchto pout je podobné jako u klasických pout, také jsou složeny ze dvou čelistí, které v sepnutém stavu obepínají palec. Uvolnění těchto pout je zajištěno malým klíčkem. Rozdílem, kromě rozměrů, je i absence řetízku spojujícího jednotlivé strany pout, tato část je spojena do jednoho celku. [7]

Obrázek 13 Palcová pouta [40]

Shrnutí

Pracovník PKB je vždy povinen být na společenských akcích vzorem. To vyžaduje, aby se uměl vhodně chovat, ale především, aby jeho vzhled sloužil jako příklad těm, kteří nejsou ochotni dodržovat pravidla oblékání. V závislosti na typu akce má pracovník možnosti oděvu bez viditelných prostředků a s viditelnými prostředky. Každý z těchto typů oděvu je typický i množstvím a typy obranných, ochranných a poutacích prostředků, jež má pracovník u sebe. Společné mají oba typy pouze identifikační průkaz, popř. obranný sprej nebo některý z typů poutacích prostředků (klasická a palcová pouta). Dalšími prostředky, jež u sebe pracovník PKB běžně nosí, jsou tonfa, teleskopický obušek a ochranné rukavice. Mezi prostředky, které nejsou v dnešních podmínkách komerční bezpečnosti běžné nebo dostupné, patří kubotan, paralyzér a Taser. Tyto prostředky nejsou běžné kvůli dostupnosti, funkčnosti nebo neznalosti ze strany pracovníků PKB.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 METODIKA PROFESNÍ OBRANY

Způsoby řešení konfliktů vznikajících na společenských akcích již byly popsány v kapitole 2, jak se ale řeší jednotlivé typy fyzických útoků, to je problematika širšího měřítka. Existuje velké množství obranných technik a pracovník PKB s nimi může, ale také nemusí být seznámen. Každá obranná technika má své klady a zápory, ty mohou být souvislé se společností nebo samotným postupem provedení technik.

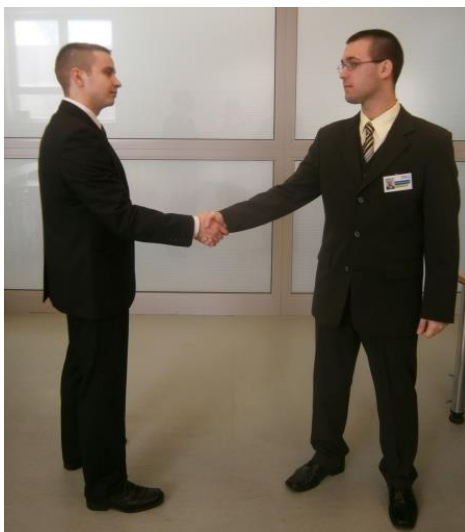
4.1 Rozbor obranných technik

Společenské akce, které navštěvuje velké množství lidí, jsou vlastně shlukem mnoha očí, které celou dobu sledují okolí. Pracovník PKB je vždy sledován kvůli své funkci, o které ví každý návštěvník společenské akce. Při řešení fyzických konfliktů se musí spolehnout na své znalosti obranných technik. Takové techniky lze provádět různými způsoby a v různých kombinacích. Mezi nejčastěji prováděné útoky na pracovníka PKB patří údery, kopy, obejmutí a úchopy.

4.1.1 Podání ruky

Kromě situací vznikajících kvůli fyzickému napadení nebo poškozování majetku se na společenských akcích objevují i tzv. „přátelští“ problematici, mezi které patří převážně podnapilí až silně opilí jedinci. Tito lidé rádi komunikují s okolím a snaží se o fyzický kontakt v podobě podání ruky. Samotné podání ruky nepatří mezi problémové situace, dokud ovšem takový člověk ruku pustí. Stát se totiž může i to, že ruku nechce pustit a začne provokovat nebo obtěžovat danou osobu.

Situace není vyhrocená, spíše naopak. Útočník přátelsky podává ruku na znamení pozdravu, obránce podání ruky opětuje a potřese. Útočník během potřesení ruky svírá ruku větší silou a snaží se dostat obránci blíže k tělu, v mnohých případech se o obránce přímo opírá. Obě osoby mohou stát naprosto volně s tím, že útočník je nakloněn levou stranou těla blíže k obránci. Obránce má otevřený prostor směrem k držené ruce a levou ruku zcela volnou.

Obrázek 14 Podání ruky

Obránce v této technice uvolnění ruky nemusí nutně používat navolnění, technika je totiž určena pouze k uvolnění se ze stisku útočnicka, a vytvoření prostoru mezi obránce a útočnickem. Pokud je útočnick vzdálen na celou délku obou paží, obránce provede krok vpřed levou nohou tak, aby se dostal tělem blíže ke stisknuté ruce. Volnou levou ruku položí na stisk tak, aby se palec volné ruky dotékal útočnickova palce.

Obrázek 15 Chycení protivníkovi ruky

Obrázek 16 Chycení protivníkova palce

V této chvíli sám zvýší sílu stisku pomocí uvězněné ruky a současně levou rukou začne vyvíjet tlak na první a poslední článek útočnickova prstu tak, aby se dostal do zcela netypické pozice vůči dlani. To útočnickovi způsobí dostatečnou bolest pro uvolnění ruky. Obránce, jakmile útočnick pustí chycenou ruku, provede krok zpět pro zajištění dostatečného prostoru, pokud by útočnick byl agresivní nebo se snažil působit další problémy.

Obrázek 17 Odstup od útočníka

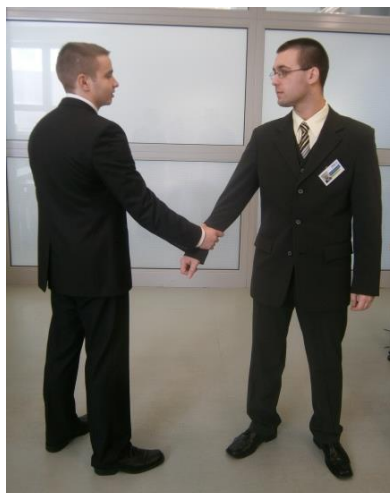
Stisk palce, využívaný v této technice, způsobuje lokální bolest pouze v oblasti palce a není ničím nápadný. Není tedy možnost, že by přitáhl jakoukoli pozornost. Samotné chycení palce vypadá jako potřásání oběma rukama. Způsobená bolest je velmi krátká, pouze v délce trvání držení palce, nemá tedy ani žádné další trvalejší následky. Kromě nenápadnosti techniky je i rychlá, nezpůsobuje žádné zranění ani poškození oděvu či jiného majetku.

Uvolnění ruky musí být provedeno rychle a rázně. Pokud bude chycení útočnickova palce trvat příliš dlouho, mohl by se pokusit o chycení obou rukou a obránce by neměl jinou možnost než využít jiné, méně společensky vhodné, techniky. Zároveň musí obránce s útočником celou dobu trvání techniky komunikovat. Komunikace je vždy základem této situace, a pokud se obránce uchýlí okamžitě k agresivnějšímu postoji, může i útočník nabýt agresivnějšího chování nejen vůči obránci, ale i vůči okolí.

4.1.2 Úchop za paži

Při úchopu za paži se jedná o situaci, kdy útočník zatím neútočí, ale zároveň se k útoku připravuje. Takovým úchopem jsou převážně ohroženy ženy kvůli menšímu vzrůstu a užší paži. V závislosti na vzrůstu je taková osoba v případě uchopení lépe ovladatelná ze strany útočníka.

Útočník drží jednou rukou obránce za paži a druhou ruku připravenou k další akci. Útočník je v tuto chvíli připraven na odpor ze strany obránce a má upravené těžiště rozkročením nohou a přenesením váhy těla na nohu dále od obránce. Na rozdíl od útočníka, který může v tuto chvíli využívat pouze volnou ruku, obránce má navíc volné i obě nohy, které může využít pro svou obranu.

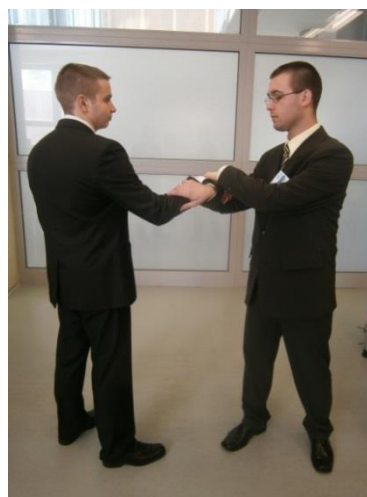

Obrázek 18 Držení za paži

Obránce může využít volných končetin a provést navolnění zaměřené do oblasti obličeje, břicha, vnitřních stran stehen, genitálií či spodních částí nohou. Útočník tímto navolněním ztratí na krátký okamžik pojetí o tom, co se děje. V tomto krátkém intervalu je obránce schopen provést adekvátní techniku vzhledem k situaci stejně tak, jako by navolnění neprovedl s tím rozdílem, že bez navolnění musí obránce uplatněnou techniku provést bez zbytečného odkladu a vysokou rychlostí. Obránce volnou rukou uchopí útočnickovu ruku držící paži a drženou dlaň podtočí pod útočnickovou rukou směrem proti jeho malíčku.

Obrázek 19 Úchop útočnickovi ruky

Obrázek 20 Podtočení držené ruky

V této pozici je dlaň natočena směrem k paži útočníka, která je fixována druhou rukou, tedy se z této pozice v daný okamžik nepohne. Obránce uchopí útočnickovu paži a začne

vytvářet tlak na obě své dlaně tak, aby útočnickova paže a dlaň tlačila směrem k sobě. Tímto tahem vzniká nutnost těla klesnout do pozice podřepu.

Obrázek 21 Připravená páka na ruku

Obrázek 22 Provedení páky

Technika je jednoduchá a není zapotřebí složitějších pohybů. Vše co se v této technice děje je sada nenápadných pohybů, které je možno provádět i ve velmi malém prostoru, nevzniká tedy žádné ohrožení osob či majetku. Díky nenápadnosti techniky se nemusíme bát ani „kritiků“, jež by mohli mít potřebu uvolnit útočnickovi od bolesti a nechat ho jít bavit se zpět mezi lidi, technika totiž na první pohled nezasvěcené osoby sama nevypadá, že by útočnickovi vůbec mohla cokoli způsobovat. Při použití techniky se nevyjeví žádná viditelná zranění ani poškození oděvu.

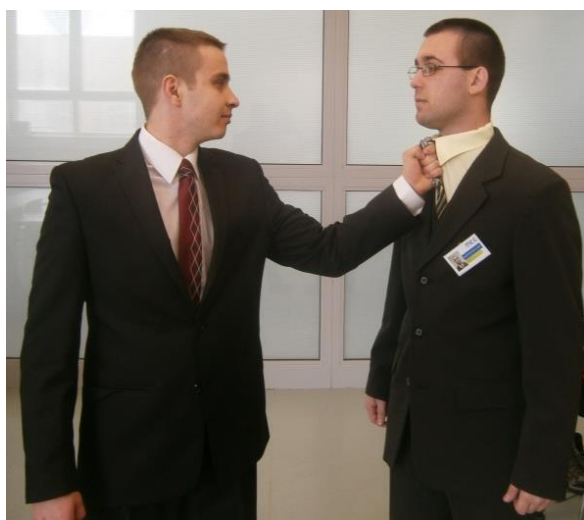
Problémy s touto technikou mohou nastat ve chvíli, kdy bude samotná technika špatně provedena (chybějící navolnění, špatné pootočení ruky či uvolnění úchyty). Pokud si obránce s jednotlivými problémy poradí správně, technika může být ve společnosti provedena, aniž by vzbudila jakoukoli pozornost.

4.1.3 Úchop za oděv

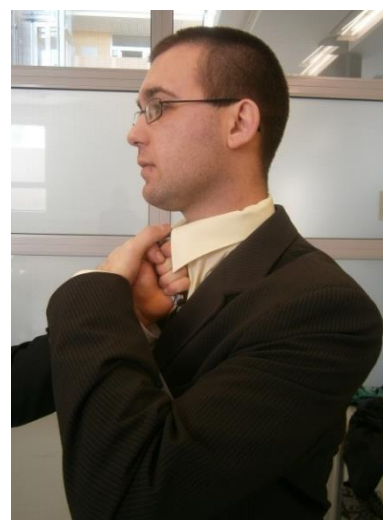
Společenský oděv je důležitou součástí společenských akcí. Každý návštěvník se snaží, aby nošený oblek vypadal dobře a nebyl nijak poškozen. Velmi viditelnou částí obleku je na první pohled kravata. Mnoho potyček je agresivnějšího rázu a stává se, že pro zvýšení důrazu útoku využívá útočník i chycení oděvu, často kravaty, k přitažení obránce do menší vzdálenosti, ke způsobení materiální škody nebo přidržení v případě spolupráce více útočníků. Kromě zmíněné kravaty takto bývá zachycen i límec a náprsní část saka.

Útočník drží konkrétní část společenského oděvu, vždy se jedná o horní část oděvu, pokud se nebude jednat o chycení rukávu. Útočník tento oděv svírá jednou rukou a druhou má připravenou k dalšímu útoku. Většinou se útočník trupem naklání k obránci kvůli působení tlaku vůči tělu obránce. Váha těla je nyní nesena na noze blíže k obránci. Obránce má volné obě ruce i nohy, přesto je ale omezen kvůli útočnickovi, který vyvíjí sílu proti obránci a tlačí jej dozadu.

Obránce v tomto případě musí jednat rychle a získá si stabilní postoj vůči útočnickovi tak, aby pro útočníka bylo těžší pohnout s obráncem jakýmkoliv směrem. Obránce volnou křížovou rukou fixuje útočnickovu ruku v pozici, v jaké se nachází. Útočnickova ruka tedy zůstává na hrudi obránce.

Obrázek 23 Útočník držící oděv

Obrázek 24 Fixace útočnickovi ruky

Obránce následně využije techniku navolnění přes oblast obličeje (facka, úder) spolu se změnou postoje, kdy se obránceovo tělo posune do pozice, kdy je otočeno do stejného směru jako útočnickovo. Tímto pohybem obránce odkryl útočnickův loket.

Obrázek 25 Navolnění na obličej

Obrázek 26 Odkrytí útočnickova loktu

V tuto chvíli je schopen přímým tlakem na odkrytý loket přinutit útočníka k předklonu, ze kterého v případě potřeby táhnutím ruky správným směrem dostane útočníka i do polohy vleže.

Obrázek 27 Tlak na útočnickův loket

Obrázek 28 Předklon útočníka

Do polohy vleže je útočník uveden, pouze pokud se jevil jako vysoce agresivní a bude třeba vyčkat příjezdu policie.

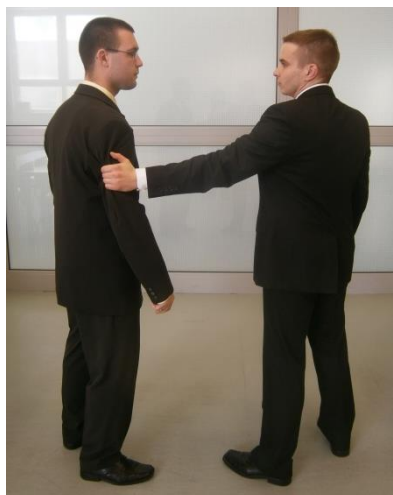
Fixací útočnickovy ruky se obránce chrání před poškozením oděvu. Technika je v tomto ohledu velmi šetrná pokud se jedná o poškození. Při získání stabilního postoje je obránce schopen tuto techniku modifikovat různými směry. Nemusí tedy útočníka pokládat na zem, ale může si jej pouze zachytit do odváděcí páky a vyvést jej z objektu. Při správném využití je technika rychlá, velmi účinná a nezpůsobí žádné škody na společenském oděvu.

Počátek situace může být velmi nebezpečný kvůli postoji, který zaujímá obránce. Často nemusí čekat, že se do něj někdo tímto způsobem opře a tak může okamžitě ztratit rovnováhu nebo dostat úder. Postup této techniky se řadí mezi ty složitější, obránce je tedy náchylnější k chybám jako jsou špatně zvolený postoj, špatná fixace ruky, nesprávně vyvíjený tlak na odkrytý loket a také uvolnění držené ruky v době trvání techniky. Technika dále vyžaduje větší prostor a na první pohled je zřejmé, že technika útočnickovi způsobuje bolest. Při nutnosti položit útočnicka na zem bude narušen bezproblémový běh společenské akce a obránce na sebe strhne většinu pozornosti. Kvůli zmíněným faktorům se jedná o techniku, která je zcela nevhodná do prostředí společenských akcí.

4.1.4 Úchop za rukáv

Podobným problémem, jako je úchop za paži, je úchop za rukáv, který se nezaměřuje na držení těla jako takového, ale o využití části oblečení. Nejčastějším důvodem pro tento typ útoku bývá snaha útočnicka zastavit obránce a získat tak lepší postavení pro další konflikt. Úchop za rukáv není příliš běžný, a pokud se k němu útočnick uchýlí, jedná se většinou o náhodné chycení rukávu místo samotné ruky.

Útočnick drží rukáv obránce jednou rukou a druhou paži má volnou, tedy připravenou k další akci. Útočnick má nakročeno jednou nohou dopředu, zpravidla tou, která je na stejné straně jako vztažená ruka k obránci. V případě obránce je možné, že má volné všechny končetiny, včetně držené ruky. To ale závisí na tom, v jaké výšce útočnick drží rukáv, jestli blíže k zápěstí nebo blíže k rameni.

Obrázek 29 Úchop za rukáv

Díky volným končetinám se obránce může pohybovat prakticky v každém směru, je tedy schopný se téměř jakýmkoliv způsobem vytrhnout, což by ale způsobilo poškození oděvu. Obránce proto provede krok jednou nohou směrem k útočníkovi, zpravidla se jedná o nohu, na jejíž straně není obránce limitován držet rukávu. Během tohoto kroku provede další dva pohyby, což jsou navolnění na obličej a pozvednutí omezené ruky do úrovně ramen s obtočením ruky zeshora. Po provedení navolnění je okamžitě provedeno i vyškubnutí z útočnickova držení, díky předchozímu obtočení útočnickovi ruky se látka oděvu natáhla a nedošlo tak k žádnému poškození.

Obrázek 30 Navolnění na obličej

Obrázek 31 Vyškubnutí z držení

Jakmile je obránce volný může útočníka navíc odstrčit nebo si sám několika kroky dozadu vytvořit dostatečnou vzdálenost k přípravě na další útok nebo pro možnost další komunikace s útočníkem.

Obrázek 32 Udržení vzdálenosti od útočníka

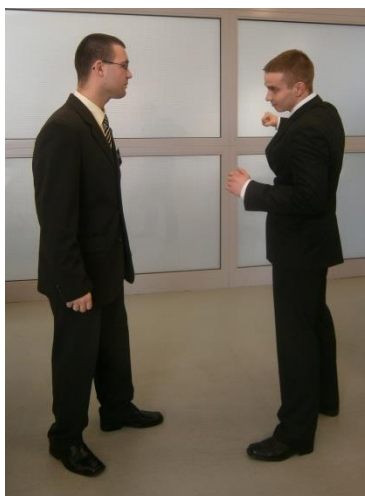
Technika je sama o sobě velmi jednoduchá a zvládne se ji bez potíží naučit každý. Jednotlivé kroky jsou pro útočníka naprosto neškodné a i přesto splní daný účel, navíc je velmi šetrná vůči chycenému oděvu. Pro lidi je nenápadná tím, že při navolnění nemusí být použit úder, ale postačí jednoduchá facka, která sice může být v závislosti na situaci i nápadnější než úder, ale je přijatelnější.

Protože se jedná o techniku určenou pro vznik nějaké vzdálenosti mezi obráncem a útočníkem, spoléhá se s větším prostorem po provedení techniky. Při využití velkého prostoru roste vliv na okolí nemluvě o tom, že dostatečný prostor na společenských akcích je mnohdy nedostatečný pro běžné návštěvníky, natož pro řešení konfliktu mezi dvěma lidmi. Dále je sice technika k oděvu šetrná, ale pokud by obránce spletl obtočení ruky, rukáv by mohl být natržen.

4.1.5 Obloukový úder

Nezaměnitelným způsobem útoku je obloukový úder, který je možno vidět při každém fyzickém střetu. Útočník jej využívá k jasnému cíli, uškodit svému protivníkovi minimálně na zdraví. Tento útok bývá zpravidla veden na oblast hlavy nebo bočních částí těla.

Při obloukové úderu není důležitá vzdálenost mezi útočníkem a obráncem, útok je totiž možno provést jak z těsné blízkosti, tak i v kombinaci s rozběhem. V případě blízkého střetu je útočník postaven tak, že ruka, kterou provádí útok, je v prvních okamžicích vzdálenější částí těla, druhou ruku útočník má před sebou pro blokaci předcházejícího střetu nebo pro držení obránce za část oděvu. Kromě tohoto omezení, kdy se útočník drží oděvu obránce, nebývá obránce většinou nijak omezen.

Obrázek 33 Příprava k úderu

Při útoku je obránce většinou zcela volný k protiútoku a proto ve chvíli, kdy si útočník připravuje ruku k úderu, se musí obránce dostat na tělo útočníka. Toto provede společně s blokací ruky, která je vedena na útočníkův biceps. Protože je útočník stále plně schopen dalšího útoku, bývá připraven na další útok, většinou opět pomocí obloukového úderu.

Obrázek 34 Blokace úderu

Tomuto se obránce vyhne pomocí navolnění na oblast útočnickova obličeje. Jedná se o přímý fyzický útok na zdraví obránce, a proto již není možné konflikt řešit jen skrze případné pokárání, obránce se musí postarat o to, aby se o takový střet již útočník nepokusil. Po provedení navolnění obránce přesune nohu za protivníka tak, aby ruka, kterou obránce použil pro navolnění zůstala na obličeji a nohu měl v pozici, kdy podlamuje útočnickovo koleno.

Obrázek 35 Navolnění útočníka

Obrázek 36 Příprava na podmet

Po otočení kolem své osy a plynulým tahem na útočnickovo tělo obránce způsobí, že se útočník dostane na zem, provede tzv. podmet. Útočníka je zde možno dále zpracovat do pozice krátkodobého nebo dlouhodobého zadržení, ale i samotný podmet často útočníka zklidní.

Obrázek 37 Zneškodněný útočník

Obrana proti obloukovému úderu je po řádném tréninku bezproblémová a dostatečně tvrdá, aby si útočník uvědomil, že jeho chování a činy nebudou průchozí. Při správném použití zde nehraje roli ani výška nebo mohutnost útočníka, což jsou parametry, se kterými u několika jiných technik je důležité počítat.

Obloukový úder bývá výsledkem předchozího konfliktu, takže viditelnost této techniky je bezpředmětná, proto se obránce již nemusí snažit techniku skrývat, může se pouze snažit, aby byla co nejmírnější v rámci možností. Technika navíc vyžaduje dostatek prostoru, aby mohl být proveden podmet tak, že nebude způsobena žádná majetková či jiná škoda. Dalším rizikem je právě následek podmetu, obránce si musí všimnout okolí, aby viděl, kam bude útočník dopadat, v případě ležících předmětů na zemi by se útočník mohl zranit vážněji, než obránce zamýšlel.

4.1.6 Obloukový kop

Stejně tak jako obloukový úder i obloukový kop je jedním z nejčastěji používaných fyzických útoků. Často je prováděn v kombinaci s obloukovými údery a rozběhnutím. Útok je veden na nohy, boky a v mimořádných případech i na hlavu a oblast rukou.

Charakteristiky obloukového kopu s obloukovým úderem jsou většinou společné, i zde není vzdálenost přímo důležitá. Rozdílem je pouze účinnost. Pokud je kop použit z bezprostřední vzdálenosti, jedná se stále o bolestivý útok, ale pokud je správně veden z větší vzdálenosti, je útočník schopen i zlomení stehenní kosti. Útočník si většinou sám udržuje vzdálenost od obránce, aby kop mohl vést co nejvíce drtivě, při použití kopu zvedá nohu a mívá instinktivně zvednuté ruce pro další útok nebo zajištění rovnováhy. Obránce je zcela volný pohybu.

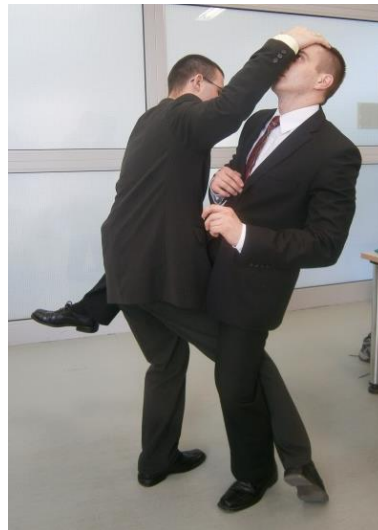
Obrázek 38 Příprava ke kopu

Použití obloukového kopu je pro útočníka často nevýhodné, odkrývá tak totiž část svého těla. Tato část těla je vlastně stehno a bok u nohy, kterou útočník pro kop využívá. Toho obránce využije a vykročí co nejvíce na tělo útočníka, aby ho kop zasáhl pouze pomocí

stehna. Protože s tímto útočník nepočítal, je síla kopu pro obránce minimální. Zachycením nohy si obránce udrží útočníka na místě a může provést navolnění na obličej, společně s kterým přesouvá i svou nohu za nohu útočníka, která je stále na zemi.

Obrázek 39 Blokace kopu

Obrázek 40 Příprava ke stržení

Tahem na obličej a podkopnutím nohy útočník ztrácí postavení a padá k zemi. Stejně jako v předchozím případě, i zde může obránce použít některé z forem zadržení.

Útočník je ve chvíli, kdy je mu blokována noha a obránce je v těsné blízkosti naprosto bezbranný proti dalším krokům. Obranná technika je velmi účinná a dává obránci možnost útočníka zklidnit buď pouhým postrčením k zemi, nebo dalším některou z forem zadržení.

Obrana proti obloukovému kopu spoléhá na to, že útočník bude sražen k zemi. Tímto pádem opět vzniká nebezpečí výskytu cizích předmětů na podlaze, o které si může útočník ublížit. Viditelnost této techniky je zcela zřejmá a společnost se vůči těmto typům obrany často staví velmi negativně.

4.1.7 Kravata zezadu

Naprosto každý útok lze označit jako nebezpečný. Nebezpečným jej dělá intenzita a síla útoku. Kravata zezadu je ovšem rozdílná v tom smyslu, že pokud se útočník uchýlí k tomuto útoku, už mu většinou nejde o pouhé zranění či zastrášení, ale přímo o útok na život obránce. Kravata v jakékoliv podobě je nebezpečná kvůli držení krku a zamezení v dýchání

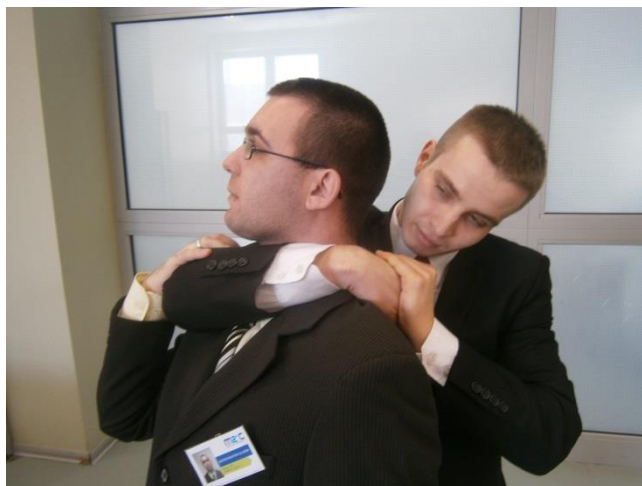
obránce. Kravata je známá i jako omezení osoby v pohybu za účelem uklidnění nebo omráčení. Stačí ale pouhé vteřiny a obránce se dostane do bezvědomí, bude tedy potřeba mu poskytnout první pomoc, aby se co nejdříve opět probal.

Útočník je zpravidla postaven za obráncem a oběma rukama mu fixuje krk. Obránce má kvůli této fixaci často opřenou hlavu o hrud' útočníka a je tak zakloněn dozadu. Obránce má volné ruce i nohy, přestože většina lidí se nohama snaží při kravatě získat lepší pozici pro nadechnutí.

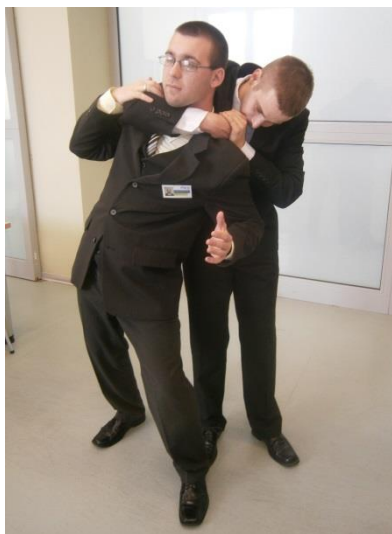
Obrázek 41 Kravata ze-zadu

Protože se obránce kvůli nasazené kravatě nemůže nadechnout, je v první řadě důležité, aby si uvolnil krk a tak se mohl nadechnout. Rukou, která je blíže k útočnickově loktu omezujícímu dýchání, se obránce zachytí a stáhne ji ne nejvíce směrem k hrudi. To mu poskytne možnost hlubokého nadechnutí a zároveň promyšlení situace.

Obrázek 42 Uvolnění krku

Tento loket stále drží a druhou rukou provede navolnění do oblasti břicha nebo genitálií útočníka. Po provedení navolnění musí okamžitě zachytit zápěstí, které se po navolnění povolilo a pomocí předklonu protáhnout hlavu pod útočnickovou rukou.

Obrázek 43 Navolnění

Obrázek 44 Vyproštění z kravaty

Útočnickova ruka je dále držena obráncem, a je na útočnickovi provedena páka na loket. Po provedení páky je možnost odvedení, zadržení nebo odhození útočníka.

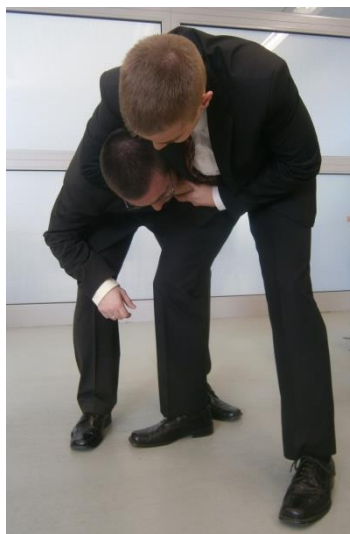
Obrázek 45 Nasazení páky

Pro zkušenější lidi by tato technika neměla být problémem, ale protože je tento typ útoku často životu nebezpečný, musí se obránce sebeobraně skutečně věnovat, aby měl zažité jednotlivé postupy obrany. Nejdůležitější je právě první krok, kdy se obránce nadechne, bez nádechu je nemyslitelné, aby pokračoval v technice, protože každý pohyb spotřebovává kyslík v krvi, tělo slábne a obránce nedokáže přemýšlet s chladnou hlavou a začne panikařit. Ve druhém kroku, musí obránce provést navolnění obzvláště tvrdé, je na něm totiž závislé samotné vyproštění. Pokud se obránce nedokáže v takovou chvíli dostat z kravaty, jedná se o pouhé přetahování a obránce ztratí minimálně vědomí.

4.1.8 Kravata zboku

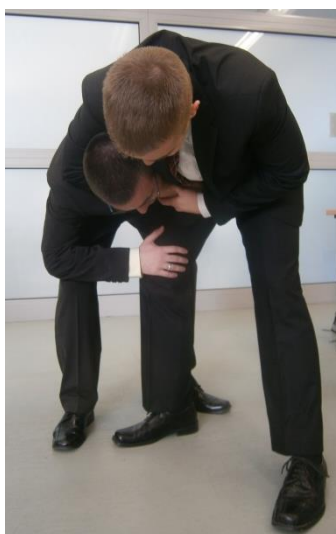
Jinou formou kravaty zezadu je kravata zboku, která je samozřejmě stejně nebezpečná. Útočník spoléhá na svou sílu a často se snaží obránce pouze potahat po místnosti s tím, že ho poté odhodí.

Útočník může u tohoto útoku být postaven na dvou místech, buďto těsně za obráncem s tím, že nasazená kravata by byla velmi volná a obranná technika by samozřejmě nemusela být použita, a druhým místem je postavení vedle obránce, kdy jej drží bokem k sobě. V takovém případě má útočník opět zaneprázdněné ruce a nohy jsou volné. Obránce je zde v horší pozici, protože je předkloněn, je mu držen krk a přestože má ruce i nohy volné, je obtížné v této pozici něco dělat.

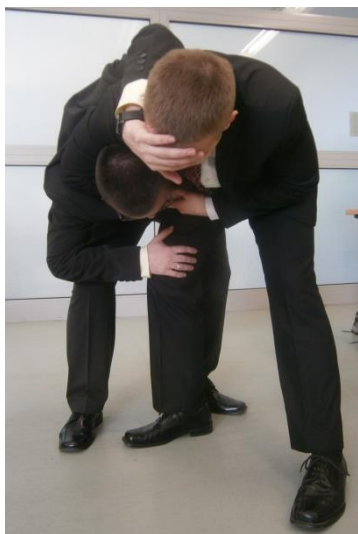
Obrázek 46 Kravata z boku

Obránce má tu výhodu, že mu útočník nevyvíjí takový tlak na krk jako u kravaty zezadu, proto se může obránce relativně snadno nadechnout. Samozřejmě záleží na konkrétním postavení útočníka, i zde lze obránce uškrtnit velmi snadno, stačí vyvinout větší tlak na krk. Obránce provede navolnění na vnitřní stranu stehen nebo na genitálie.

Obrázek 47 Navolnění

Během navolnění si připravuje druhou ruku, kterou natahuje dozadu směrem nahoru k útočnickově hlavě. Po navolnění obránce chytí útočníka za nos nebo oči a tahem dozadu jej zakloní, to vše provádí s neustávajícím držením útočnickovi nohy na zemi.

Obrázek 48 Příprava
k zaklonění útočníka

Obrázek 49 Zaklonění útoč-
níka

Tento pohyb dohromady vytvoří napětí těla a útočník bude nucen skrze našponované tělo rozpřáhnout ruce, tím se kravata uvolní a obránce jej může srazit k zemi.

Obrázek 50 Sražení k zemi

Technika není agresivní a nevyvíjí útočnickovi téměř žádnou bolest, tu mu prakticky způsobí pouze navolnění. Protože obránce při technice drží útočnickovu nohu na zemi, nemusí při technice využívat větší síly, útočnickovo tělo se o vyproštění postará samo.

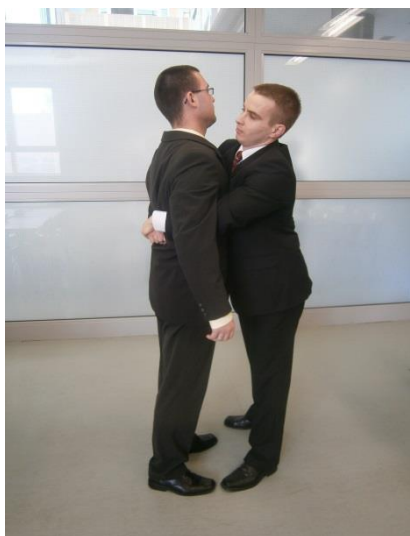
Rychlost této techniky je na prvním místě, pokud ji obránce neprovede dostatečně rychle, útočník s obráncem trhne nebo jej kopne do obličeje a technika se nepodaří. V případě mohutnější postavy útočníka je často obtížné k jeho hlavě dostat ruku a provést jeho

zaklonění. Technika nepůsobí téměř žádné zranění, ale okolním lidem se zdá být jako velmi bolestivá skrze zaklonění útočnicka a jeho následné sražení k zemi.

4.1.9 Obejmutí zepředu pod pažemi

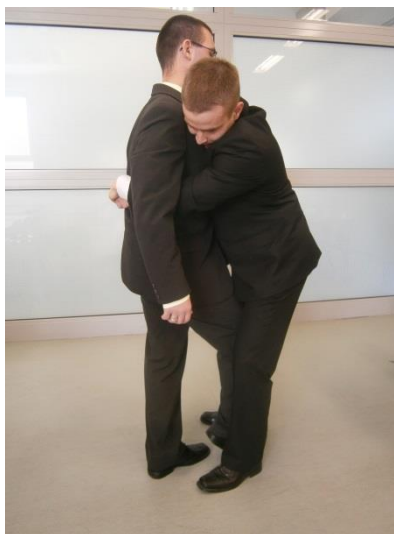
Při aktivní obraně obránce se útočnick občas uchyluje k obejmutí obránceva těla. Toto obejmutí slouží k zabránění protiútok, v případě žen k omezení pohybu tak, aby ji mohl útočnick snadněji povalit na zem. Obejmutí je typické i u podnapilých osob, které mají tendenci obránce obtěžovat.

Útočnick v případě obejmutí zepředu pod pažemi stojí vždy před obránce a objímá jej kolem pasu nebo hrudi. Pokud je útočnick tělesně statný, zvedá obránce i do vzduchu. Obránce má omezené možnosti pohybu, obzvláště pokud je zvednut do vzduchu. Nehledě na to má volné ruce i nohy. Vznikající tlak z objetí může obránce zaklánět dozadu.

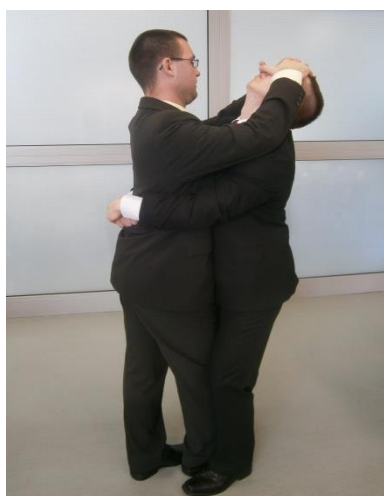
Obrázek 51 Obejmutí zepředu pod pažemi

Obránce zde bude mít vždy volné nohy a útočnick, aby mohl efektivně držet obránce, má obvykle rozkročené nohy. Obránce provede navolnění pomocí vykopnutí do oblasti genitálií.

Obrázek 52 Navolnění

Tímto navolněním se obránci, pokud byl vyzvednut do vzduchu, dostane většinou na pevnou zem. Pokračuje položením rukou na oči, nos nebo bradu a začne tlačit útočnickovu hlavu dozadu. Tímto pohybem se útočnickovi ruce rozpojí a dopadne na zem.

Obrázek 53 Položení rukou na nos

Obrázek 54 Rozpojení rukou vlivem tlaku na nos

Tento způsob obrany je efektivní hlavně proti silnějším jedincům. Nakopnutí genitálií je spolehlivou formou navolnění a pokud je správně použit tlak na hlavu, je i rozpojení rukou automatické ať už je útočník jakkoliv silný.

Využití navolnění na genitálie je sice spolehlivé, ale ve společnosti to není příliš žádoucí a navíc toto navolnění může způsobit pozdější zdravotní potíže, je tedy rizikové. Dalším společensky nevhodným aspektem techniky je tlak na hlavu, který pro neznalou osobu může vypadat jako velmi agresivní.

4.1.10 Obejmutí zepředu přes paže

Obejmutí zepředu přes paže je prakticky stejný problém jak pod pažemi. Opět se jedná o zabránění k protiútoky, povalení na zem nebo k obtěžování.

Útočník stojí čelem k obránci a drží jej přes paže v oblasti loktů nebo ramen. Obránce je v tuto chvíli fixován na místě, paže se nachází mezi těly útočníka a obránce, není s nimi tedy možno cokoli udělat. Nohy obránce jsou volné.

Obrázek 55 Obejmutí zepředu přes paže

Jelikož jsou obráncovi ruce na začátku nepoužitelné, musí si dopomoci technikou navolnění vykopnutím nohy proti útočnickovým genitáliím.

Obrázek 56 Navolnění

Tímto se mezi obráncem a útočníkem vytvoří místo a obránce může použít ruce. Obránce může chytit útočníka za boky a našlápnout jednou nohou kousek dozadu, aby si vytvořil pevné postavení. Pomocí prudkého pohybu se vymaní z útočnickova držení a vytvoří si tak dostatečnou vzdálenost pro další řešení situace.

Obrázek 57 Chycení
za boky

Obrázek 58 Vytvoření vzdálenosti

Obránce i útočník jsou postaveni těsně na sobě, navolnění přes genitálie tedy nemusí být vždy vidět, což je společensky příhodné. Chycení za boky a odstrčení je také žádoucí, nenachází se zde totiž žádné údery ani kopy. Při správném použití vypadá tato obranná technika jednoduše a neagresivně.

Při výraznějším navolnění je společenský pohled na obránce negativní a další klidné řešení situace již tento pohled nezmění. Při odstrčení je důležité si všimnout okolí. Pokud se jedná o podnapilého jedince, může snadno dopadnout tak, jak to nebylo zamýšleno a ublížit si.

4.1.11 Obejmutí zezadu pod pažemi

Obejmutí zezadu je typický při střetu s větším počtem útočníků. Jeden z útočníků chytí obránce zezadu a ostatní tak mají volné pole působnosti, protože obránce se nemůže efektivně bránit. Toto obejmutí je využíváno i pro odhození obránce proti větším předmětům nebo zdi.

Pozice obránce je zády k útočníkovi. Útočník oběma rukama drží obránce kolem břicha nebo hrudníku, často zvednutého ve vzduchu. Tímto držením se útočník může zaklánět dozadu kvůli váze obránce. Obránce má ruce i nohy volné.

Obrázek 59 Obejmutí ze-zadu pod pažemi

Protože je útočník za obráncem, je obtížné se k němu pomocí rukou dostat. Obránce proto využije navolnění pomocí nohou. Navolnění je prováděno kopnutím do holenní kosti nebo šlápnutím na chodidlo.

Obrázek 60 Navolnění přes chodidlo

Útočník na chvíli poleví ruce a obránce může takto volné ruce chytit. Zachycením prstu provede obránce páku přes prst. Tažením prstu ve směru proti tělu nezbude útočníkovi nic jiného než sevření uvolnit. Při silnějším sevření prstu dochází k předklonění útočníka.

Obrázek 61 Zachycení prstu

Obrázek 62 Páka přes prst

Obrana zde nevyžaduje žádných složitých pohybů a vypadá nenásilně. Držení prstu je nenápadné, málokdo si všimne nebo uvědomí, co se s útočníkem děje. Toto držení nezpůsobuje ani trvalejší zranění, může dojít nanejvýš k vykloubení prstu. Takový typ zranění je ovšem společensky nepřijatelný.

4.1.12 Obejmutí zezadu přes paže

Obejmutí zezadu přes paže je opět obdoba předchozího typu útoku. Rozdílem je pouze držení obránce. Držení přes paže je využíváno více proti ženám než mužům pro stržení na zem nebo obtěžování.

Stejně jako v předchozím případě, útočník je postaven za obráncem, držíc jej přes ruce nebo ramena. V závislosti na pohlaví je obránce vyzvednut do vzduchu. Volnost rukou obránce je velmi ovlivněna tím, v jaké výšce jej útočník objímá. Nohy jsou zcela volné, útočník totiž zároveň přijímá částečně rovnováhu i za obránce.

Obrázek 63 Obejmutí ze-zadu přes paže

Kvůli držení paží je obránce opět odkázán na využití nohou. Provede navolnění kopnutím nebo šlápnutím na útočnickovo chodidlo.

Obrázek 64 Navolnění kopnutím dozadu

S navolněním se zhluboka nadechne, aby trochu povolil útočnickovi ruce, a rychlým švihem rukou směrem nahoru se z držení vyprostí. Po vyproštění si za pomoci odstrčení útočníka vytvoří vzdálenost pro uklidnění nebo další řešení situace.

Obrázek 65 Vyproštění z držení

Obrázek 66 Vytvoření vzdálenosti od útočníka

Tato technika je principem velmi snadná, problém se ale nachází v části, kdy se obránce pomocí švihu rukou vyprošťuje z držení. Tento krok je velmi nevhodný, nejen, že pro něj má velmi málo lidí dostatečnou sílu a rychlost, ale útočník může být dostatečně rychlý, aby přizpůsobil pohyb svých rukou a vést proti obránci úder na obličej. Pokud by se obránce z držení přece jen dostal, následné přetočení tak, aby mohl odstrčit útočníka, je opět rizikové. Během tohoto přetočení nemá jasný pohled na útočníka a může se otočit právě do směru, ze kterého již povede útočník další útok. Svými velkými nedostatky a nebezpečnými kroky pro obránce je tato technika zcela nevhodná.

4.2 Hranice vhodnosti technik ze společenského hlediska

Využití obranných technik je v rámci každé situace jiné. V závislosti na typu konfliktu využívá obránce adekvátní obranou techniku z úhlu pohledu obránce jako takového. Jednotlivé obranné techniky jsou ale nepřímě hodnoceny především lidmi v okolí, útočníkem, na kterém byla technika použita a mnohdy i technickými prostředky jako jsou třeba průmyslové kamery (CCTV).

Použití techniky ve společnosti je doprovázeno spoustou parametrů, se kterými je pro určení společenské vhodnosti důležité vždy počítat. Společnost je těmito parametry silně ovlivněna v závislosti na typu společenské akce, která probíhá. Rozdílem těchto akcí je jejich vliv na chování lidí. V případě sportovních akcí si jsou lidé více vědomi hrozcích nebezpečí, než na akcích kulturních a proto si pracovník PKB může dovolit používat obranné techniky tvrdšího rázu. Kulturní typy společenských akcí jsou ale jiné, pracovník PKB je více odkázán

na komunikační dovednosti, je sledován veřejností více než pracovník na sportovních akcích a tak musí také volit techniky mírnější.

Na všech typech společenských akcí je pracovník PKB povinen znát základní techniky odvádění, stržení a omezení svobody útočníka. Tyto techniky jsou pro všechna odvětví společné. Rozdílem ve využívání obranných technik je to, že u pracovníků sportovních akcí je kladen větší důraz na dovednosti úderů a kopů a na pracovníky kulturních akcí se vyvíjí požadavky na klidné komunikační a nenápadné technické způsoby řešení konfliktů.

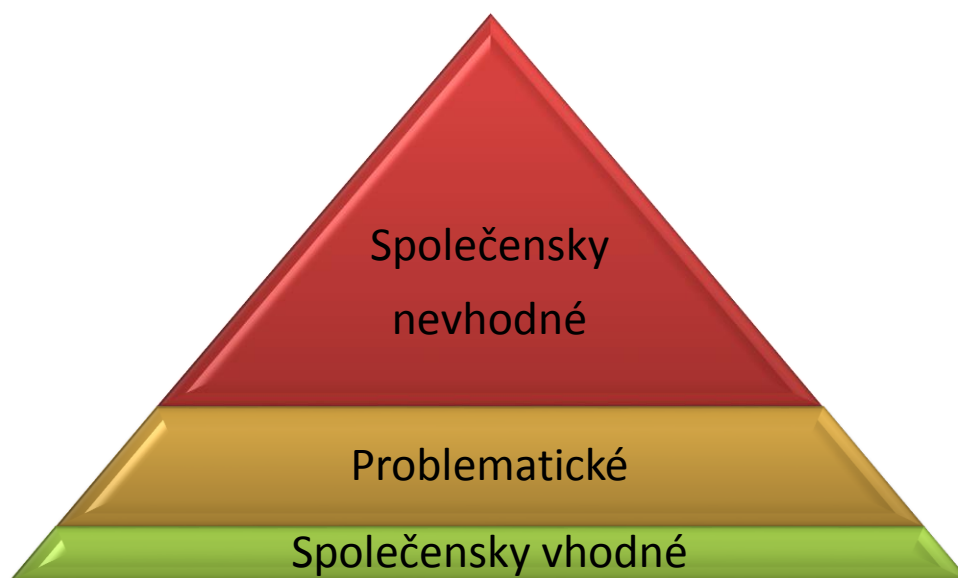

Obrázek 67 Vztah parametrů k obranné technice

Základními parametry pro využití obranné techniky jsou:

- prostor potřebný pro techniku,
- rychlost provedené techniky,
- množství kroků techniky,
- viditelnost techniky,
- míra zranění útočníka,
- míra poškození majetku/oblečení při použití techniky,
- počet svědků,
- využití obranných prostředků v rámci techniky,
- rizika a hrozby při špatném provedení techniky,
- a další.

Tyto parametry jsou souhrnem celého okolí a v nejlepším možném případě, kdy jsou podmínky k těmto parametrům vždy příznivé, se může jednat o společensky vhodně použitou obrannou techniku. Pokud je byt' jen jedna z podmínek problémová, už nelze mluvit o společensky vhodné technice, protože každá drobnost může úspěch techniky nevhodně ovlivnit.

Obrázek 68 Míra společenské vhodnosti obranných technik

Na obrázku 68 je vyobrazení míry společenských technik, problematických a společensky nevhodných technik. Toto mírové vyobrazení udává, že společensky vhodné techniky jsou využívány mnohem méně než společensky nevhodné a mezi nimi jsou ve větší míře také problematické techniky, které by se již také daly pokládat za společensky nevhodné, protože nesplňují podmínky společenské vhodnosti (všechny parametry jsou v optimálních podmínkách), tedy proto, že alespoň jeden parametr je nevhodný. V rámci společensky nevhodných technik se jedná o nevhodnost většího počtu parametrů, čemuž se v běžné praxi ovšem nedá vyhnout. Kvůli problémům se splněním všech parametrů na optimální podmínky nelze říci, že by ve skutečných situacích existovali společensky vhodné techniky, existují pouze společensky vhodné v rámci možností pracovníka PKB.

4.3 Využití obranných prostředků ve společnosti

Problémem použití obranného prostředku není použití ani fyzické následky po obraně jako takové. Problémové jsou především mýty spojené s tzv. zbraněmi. Pojem obranný prostředek je v běžné společnosti neznámý, a proto jsou obranné prostředky spojeny s pojmem „zbraň“.

„Zbraň je primárně zkonstruována k útoku na život člověka a nejčastěji je takto chápána zbraň palná (např. pistole, revolver, puška), chladná (nůž, dýka, bojová sekyra atd.) a zákeřná (střílejší tužka, dýka v opaskové sponě atd.).“ [7]

Obranné prostředky jsou na rozdíl od zbraní primárně zkonstruovány k útoku na zdraví nebo majetek, ale nikdy k útoku na život. Slouží převážně k obraně a ochraně uživatele před okolními vlivy a nebezpečími. [7]

Velké množství obranných technik s využitím obranných prostředků je vcelku mírná, nezpůsobuje téměř žádné zranění a mohou být při správném použití i docela nenápadné. Typickým představitelem takového obranného prostředku je např. teleskopický obušek. Ve společnosti jej ale velmi nechvalně proslavili problematické skupiny lidí, kteří jej používali jako zbraň a ani v mediální sféře nebývá zvykem, aby se zabývali výzkumem problematiky. [11]

Stejně tak jsou nechvalně známy i elektrické obranné prostředky (paralyzér a Taser), které jsou známy způsobujícími srdečními problémy po použití. Tyto mýty jsou sice nepřijatelné, ale dokud se společnost nebude ochotna lépe seznámit s touto problematikou, nebude s obrannými prostředky společensky vhodné použití možné.

Shrnutí

Na základě rozboru jednotlivých obranných technik vyšlo najevo, že konfliktní situace vygradované do formy boje lze řešit různými technikami. Tyto obranné techniky vyžadují určité znalosti a zkušenosti pracovníka PKB, které ovlivňují jejich správné použití.

Obranné techniky doprovází různé parametry určující použití obranných technik. Parametry určují společenskou vhodnost či nevhodnost obranných technik. To znamená, že konkrétní technika může být označena jako společensky vhodná, ale pokud se negativně změní jakýkoliv z parametrů techniky nebo okolí, může se změnit i vhodnost techniky.

Využití obranných technik v kombinaci s obrannými prostředky je kvůli zažitým, veřejností přijatým, mýtům a neochotě k podrobnějšímu seznámení s tématem ze společenského hlediska problémové a tím pádem automaticky společensky nevhodné.

5 DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ

Aby bylo možno efektivně zhodnotit problematiku pracovníka PKB na společenských akcích, bylo nutné zjistit, jak na tom takový pracovník v reálném životě skutečně je. Proto bylo vytvořeno jednoduché 12 - ti otázkové dotazníkové šetření zahrnující převážnou část problematiky společenských akcí. Na dotazníkové šetření odpovědělo 57 pracovníků PKB, kteří se zmiňovanou problematikou zabývají.

5.1 Otázka č. 1

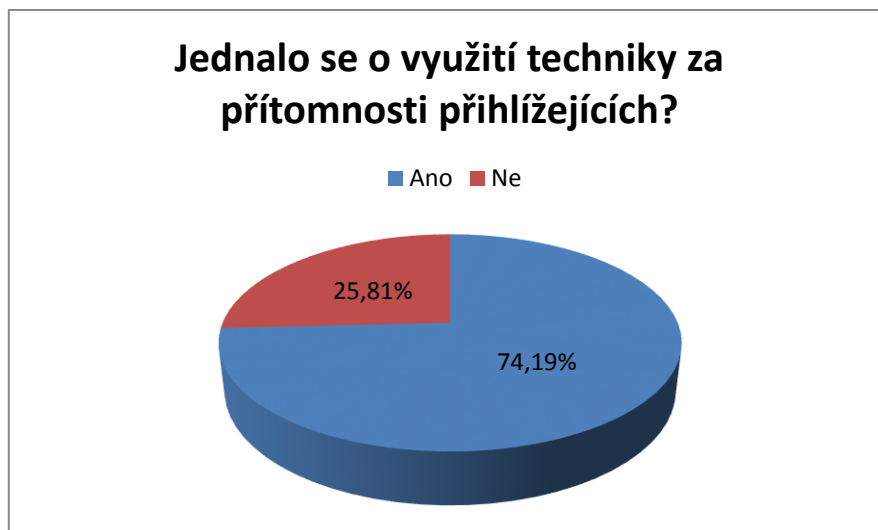
První otázka slouží ke zjištění, jak velký počet respondentů byl nucen už někdy na společenské akci využít jakékoliv obranné techniky. Podle dat získaných z dotazníku víme, že více jak tři čtvrtiny (75,81%) respondentů již minimálně jednou využili obrannou techniku na společenské akci. Pouze 24,19% respondentů obrannou techniku zatím nepoužilo.

Obrázek 69 Otázka č. 1

5.2 Otázka č. 2

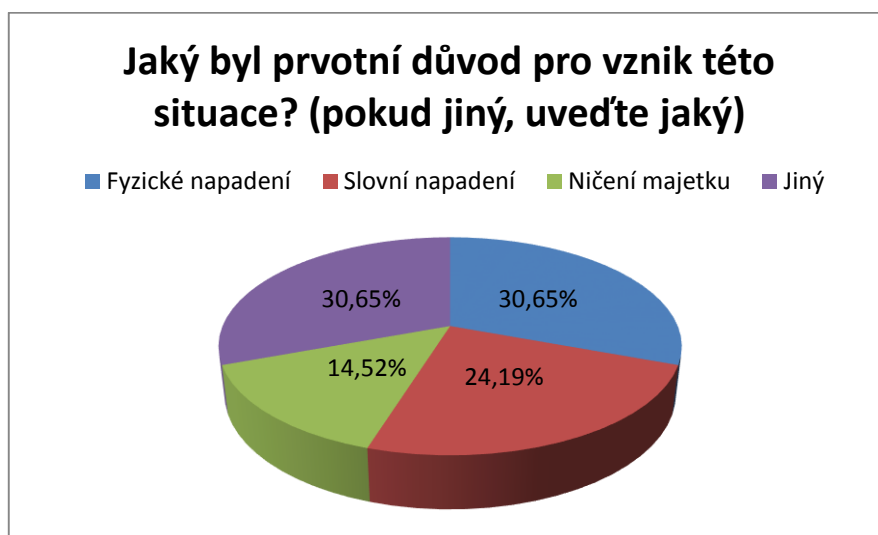
Na předchozí otázku navazuje druhá otázka, která měla dále určit, kolik respondentů, kteří již použili obrannou techniku, využili obrannou techniku v přítomnosti dalších lidí. Výsledek byl vcelku předpokladatelný. Společenské akce jsou plné návštěvníků a provést obrannou techniku aniž by v okolí nikdo nebyl, je nemyslitelné. Proto na tuto otázku odpovědělo Ano 74,19% a možnost Ne vyplnilo pouhých 25,81%.

Obrázek 70 Otázka č. 2

5.3 Otázka č. 3

Ve třetí otázce jsme zjišťovali, jaké důvody vedly ke vzniku situací, při kterých bylo zapotřebí využití obranných technik. Se stejným výsledkem se o nejvyšší počet zasloužili fyzická napadení a jiné důvody, každé s výsledkem 30,65%. Slovní napadení zavinila 24,19% případů řešení situace a nejmenší výskyt mělo ničení majetku, tedy 14,52%.

Obrázek 71 Otázka č. 3

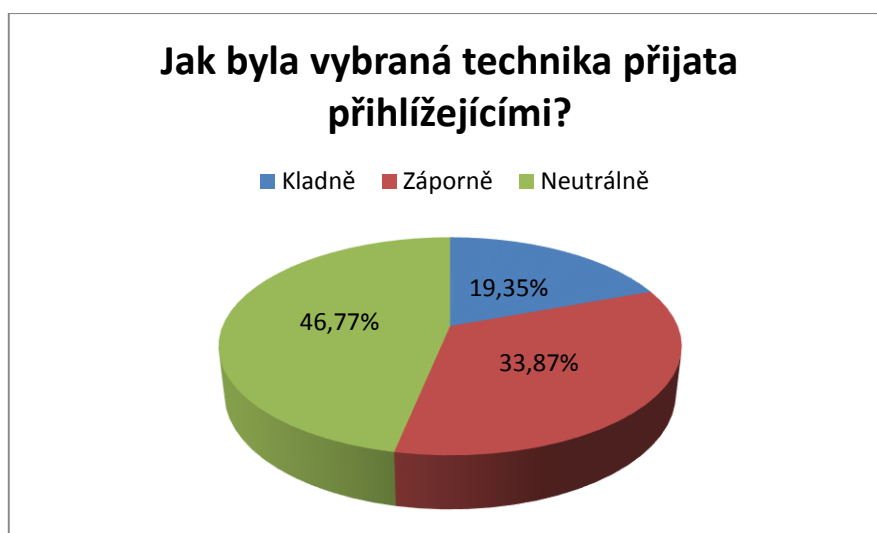
Pokud se jednalo o jiné důvody, proč vznikly tyto situace, jednalo se o problémy, které jsou pro společenské akce typické. Mezi pár napsaných odpovědí patří:

- vstup do zakázaných prostor,
- porušování návštěvního řádu,

- neochota koupit si vstupenku,
- opilost – spánek u stolu,
- kombinace fyzického a slovního napadení.

5.4 Otázka č. 4

Pokud je obranná technika použita v přítomnosti svědků, nastává problém s veřejným míněním. Každý člověk je jiný a každý má jiné názory. To co si jeden vyloží jako přiměřená obrana, je pro jiného něco naprosto nepřijatelného. Čtvrtá otázka měla zjistit, kolik obranných technik použitých na společenských akcích bylo přijato nebo odsouzeno. Neutrální přístup k obranné technice mělo 46,77%. Záporně se na obrannou techniku dívalo u 33,87% respondentů a na pouhých 19,35% technik bylo nahlíženo kladně.

Obrázek 72 Otázka č. 4

5.5 Otázka č. 5

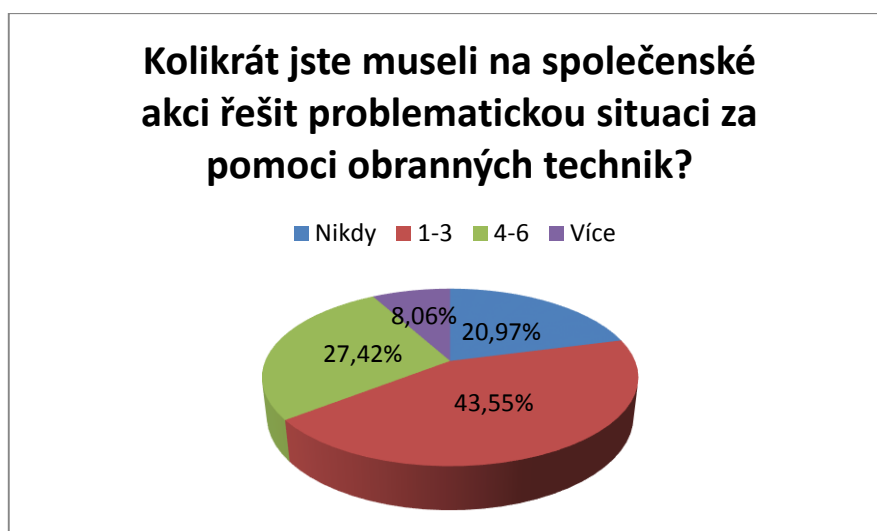
Během pozorování prováděné obranné techniky se přihlížející mohou do pracovníka PKB navázat slovně a to až tak, že to může vést k vyhrocení situace, kdy pracovník nezvládne stres a nevhodným způsobem napomene návštěvníky společenské akce. Takové slovní napadení vůči pracovníkovi PKB je podle výsledků dotazníku možné až v polovině případech, kdy slovně napadeno bylo 27,42% respondentů a 24,19% se se slovním napadením setkalo již vícekrát. Pracovníků, kteří ještě nikdy nebyli slovně napadeni kvůli způsobu řešení obranné situace je 45,16%.

Obrázek 73 Otázka č. 5

5.6 Otázka č. 6

Otázkou č. 6 jsme získali povědomí o tom, kolikrát se na společenských akcích pracovníci PKB přibližně setkají s problematickou situací, kdy není jiné možnosti, než využít obranných technik, případně zda se s takovými situacemi musí vypořádávat častěji. Bez pomoci obranných technik se obešlo 20,97%, jednou až třikrát se s problémovou situací potkalo 43,55%, čtyřikrát až šestkrát řešilo problémovou situaci 27,42% a s ještě více problémovými situacemi se již potkalo 8,06% respondentů.

Obrázek 74 Otázka č. 6

5.7 Otázka č. 7

Předchozí otázky byly zaměřeny na využití obranných technik, ale kolik respondentů vlastně znalost sebeobrany má? Překvapivě až 66,13% pracovníků je seznámeno alespoň se základy této problematiky. Pouhých 33,87% nemá o sebeobraně žádné znalosti.

Obrázek 75 Otázka č. 7

5.8 Otázka č. 8

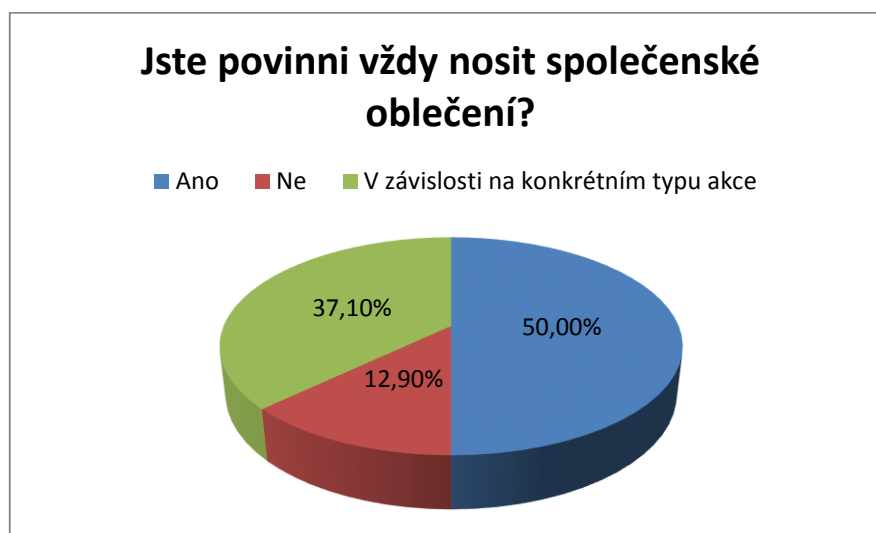
Pracovníci PKB jsou na společenských akcích neustále vystaveni situacím, které mohou vygradovat až k ochraně vlastního života. Aby byl pracovník co nejlépe chráněn, nosí často obranné prostředky, které slouží k jeho ochraně a zároveň jako pomůcka k důraznějšímu využití obranných technik. Na své pracovní pozici je obrannými prostředky vybaveno 59,68% respondentů, dalších 16,13% u sebe nosí obranné prostředky pouze při konkrétních typech akcí. 24,19% respondentů u sebe žádné obranné prostředky nikdy nemá.

Obrázek 76 Otázka č. 8

5.9 Otázka č. 9

Společenské akce sebou přináší i určitou společenskou etiketu, která většinou určuje i vhodné oblečení. Celých 50,00% respondentů je povinno do služby chodit ve společenském oblečení, dalších 37,10% nosí společenské oblečení pouze, pokud to daná akce skutečně vyžaduje a pouhých 12,90% společenské oblečení vůbec nenosí.

Obrázek 77 Otázka č. 9

5.10 Otázka č. 10

Pracovníci společenských akcí mají na starost jak lidi, tak i majetek pořadatele akce. V dotazníku nás zajímalo i to, čeho je dle jejich názoru na společenské akci největším rizi-

kem. Pochopitelným výsledkem byl slovní útok (provokace), který vybralo 45,16% respondentů. Těsně za slovním útokem se umístil fyzický útok s 38,71%. Méně často se již respondenti zabývali poškozením majetku, které získalo 12,90% a jiné rizika splnili pouhých 3,23%. V případech, kdy bylo zadáno jiné riziko, se jednalo spíše o kombinace zmíněných rizik, nežli o zatím nezmiňené riziko.

Obrázek 78 Otázka č. 10

5.11 Otázka č. 11

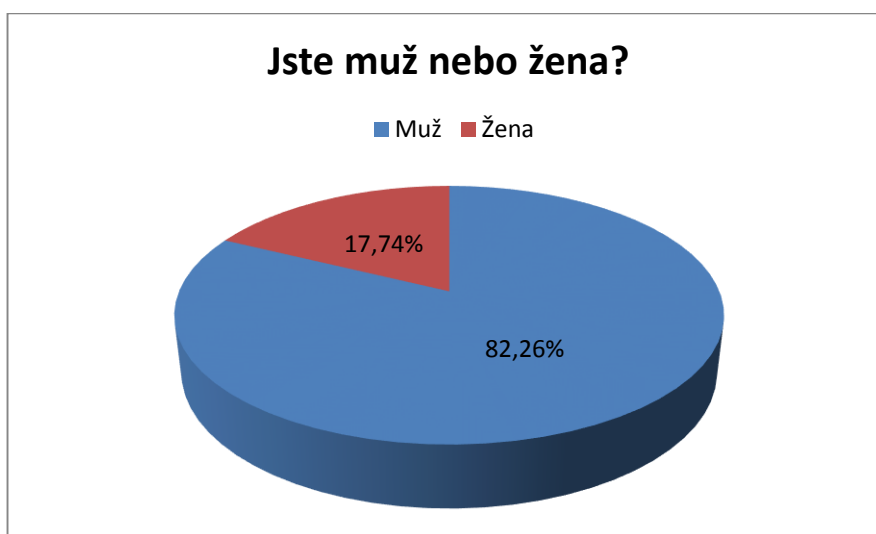
Potěšující odpovědi byly získány v otázce týkající se nošení obranných prostředků a pout. I přesto, že 24,19% respondentů obranné prostředky vůbec nenosí, byl kladný názor na jejich nošení jednohlasně vybrán. Mezi respondenty se tedy neobjevil nikdo, kdo by měl na nošení obranných prostředků a pout záporný názor.

Obrázek 79 Otázka č. 11

5.12 Otázka č. 12

Poslední otázka se týkala genderového rozdělení respondentů. Není překvapující, že se v tomto oboru pohybuje až 82,26% mužů a žen se zde vyskytuje pouhých 17,74%.

Obrázek 80 Otázka č. 12

Shrnutí

Dotazníkové šetření, složené z 12 - ti otázek, bylo rozesláno mezi pracovníky PKB, pohybující se v různých oblastech společenských akcí. Valná většina respondentů již musela uplatnit obranné techniky pro řešení některého z typů konfliktů. Ti co obranné techniky dosud nepoužili, jsou převážně ti, kteří v problematice sebeobrany dosud nebyli proškoleni. To znamená, že i přes spíše kladné výsledky otázek, týkajících se využití obranných technik, je

v běžné praxi nedostatečná ochota pracovníků nebo malý zájem o proškolení zaměstnanců ze strany zaměstnavatele. Stejným problémem je také nošení obranných a poutacích prostředků. Ti, kteří u sebe tyto prostředky nosí, se spoléhají nejčastěji na prostředky typu obranný sprej a teleskopický obušek. V rámci šetření bylo důležité zjistit i jednotlivé názory na nošení těchto prostředků. 100% kladných názorů nasvědčuje tomu, že se pracovníci PKB nejspíše cítí s těmito prostředky bezpečněji.

ZÁVĚR

Společenské akce jsou rozděleny do 3 různých odvětví, které si mohou být v některých směrech podobné, ale v zásadě jsou velmi odlišné (sportovní, kulturní a jiné). Každé odvětví akcí se potýká se svými typickými typy lidí, jež je navštěvuje. Tyto skupiny lidí jsou velmi rozmanité a každá se vyznačuje hlavně důvodem, proč konkrétní typy akcí navštěvují.

S konáním společenských akcí jsou spjaty i problémy, které se zde vyskytují. Proto existují práva pracovníků, která je opravňují k řešení těchto problémů v rámci určitého právního minima (krajní nouze, nutná obrana, zadržení osoby podezřelé, svépomoc).

Řešení problémů zahrnuje účast v různých typech konfliktů. Tyto konflikty lze rozdělit na fyzické a komunikační nebo úmyslné a neúmyslné. Tyto typy musí každý pracovník PKB znát, aby mohl dojít k adekvátnímu řešení, které pokud možno zbytečně neuškodí žádné ze zúčastněných stran. Nejčastějšími důvody pro vznik konfliktů jsou alkohol, provokace, vzájemné nepochopení. Pracovník takové konflikty řeší nejčastěji pomocí slovní domluvy, vykázaní z konané akce nebo jako poslední možnost, pomocí obranných technik s následným zadržením. Obzvláště poslední typ řešení konfliktů zachová výrazné následky ze strany společnosti, ale i konfliktního jedince. Kromě ztráty důvěry pracovníka PKB si může útočník způsobit i nepřátelský postoj veřejnosti, může mu být způsobena újma na zdraví či majetku a může i nepřímo ublížit jiné nepřítomné osobě.

Pracovník PKB musí jít návštěvníkům společenské akce příkladem, proto se musí podle příležitosti i vhodně odívat. Právě s oděvem vznikají problémy s nošením obranných prostředků. Pokud je pracovník nucen nosit společenský oblek, je pro něj obtížné nosit větší množství obranných prostředků. Ideální kombinací prostředků takto oblečeného pracovníka jsou obranný sprej, kubotan a palcová pouta. V odlehčené formě, kdy nemusí nosit sako a může mít tzv. Security opasek, se výbava rozšiřuje a i ve společnosti je zažité, že může nosit teleskopický obušek, obranný sprej, ochranné rukavice a klasická pouta. Nošení ochranných rukavic je na prvním místě kvůli ochraně zdraví pracovníka.

V rámci metod řešení konfliktních situací pomocí obranných technik je zažitým problémem právě společnost, kterou se pracovník PKB snaží chránit. Použití obranných technik přináší spoustu pozornosti a pracovník si ne vždy může dovolit použít techniku mírnější. V rámci obranných technik je vytvořeno zobrazení míry společenské vhodnosti technik. Toto vyobrazení dává jasný pohled na to, že společensky vhodně nelze techniky prakticky

použit. Techniky jsou buď problematické, nebo ve většině případů, v závislosti na parametrech jednotlivých technik, jsou společensky nevhodné. Samotné použití jakékoliv techniky je ovšem už z principu nevhodné, proto je důležité mluvit o společenské vhodnosti v rámci možností pracovníka PKB.

Na základě dotazníkového šetření jsme zjistili, že většina pracovníků se již s některou z forem konfliktu setkala a musela ji řešit pomocí obranných technik. Počet pracovníků zaškolených v sebeobraně bylo překvapivě více, než se očekávalo. To mohlo ovšem být způsobeno tím, že dotázaných pracovníků z bezpečnostních agentur bylo více, než pracovníků z kulturních středisek a podobných institucí. V rámci vybavení se nejvíce pracovníci shodli v nošení teleskopického obušku a obranného spreje a i ti, kteří obranné prostředky nenosí, byli kladného názoru k jejich nošení.

Protože existuje spousta mýtů v oblasti zabezpečení, není možné vytvořit materiál, který by jednoznačně uvedl, která obranná technika je nebo není společensky vhodná. Samotní lidé účastníci se společenských akcí mají různé názory a tyto názory není možné změnit, pokud sami nebudou ochotni k takové změně. Hodnocení obranných technik ze společenského hlediska jako společensky vhodné, nevhodné a problematické je téma, které by mohlo posunout úroveň bezpečnostních pracovníků na vyšší úroveň, ale protože na toto téma neexistují materiály, není možné se jím v kvalitní formě zabývat. Toto téma by mohlo být námětem dalšího výzkumu.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Knihy

- [1] KELLER, Jan. *Úvod do sociologie*. 5. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 2004, 204 s. Studijní texty (Sociologické nakladatelství). ISBN 80-86429-39-3.
- [2] GRUBER, David. *Zlatá kniha komunikace*. Vyd. 5., jemně doladěné. Ostrava: Gruber - TDP, 2012, 280 s. ISBN 978-80-85624-32-8.
- [3] SMEJKAL, Vladimír a Hana BACHRACHOVÁ. *Velký lexikon společenského chování*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007, 354 s. ISBN 978-80-247-1560-5.
- [4] BRABEC, František. *Bezpečnost pro firmu, úřad, občana*. 1.vyd. Praha: Public History, 2001, 400 s. ISBN 80-864-4504-6.
- [5] ADAMS, Ronald J. *Jak přežít v betonové džungli: (Street Survival)*. 1. vyd. Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-86244-19-9.
- [6] KOLEKTIV, Luděk Lukáš a. *Bezpečnostní technologie, systémy a management: [teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti]*. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2011. ISBN 978-808-7500-057.
- [7] KOLEKTIV, Luděk Lukáš a. *Bezpečnostní technologie, systémy a management II.: [teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti]*. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2012. ISBN 978-808-7500-194.
- [8] KOLEKTIV, Luděk Lukáš a. *Bezpečnostní technologie, systémy a management III.: [teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti]*. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2013. ISBN 978-808-7500-354.
- [9] KOLEKTIV, Luděk Lukáš a. *Bezpečnostní technologie, systémy a management IV.: [teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti]*. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2014. ISBN 978-808-7500-576.
- [10] NÁCHODSKÝ, Zdeněk. *Učebnice sebeobrany pro každého*. Vydání první. Most: FUTURA, 1992, 358 s. ISBN 80-85523-01-9.
- [11] RÝČ, Bedřich a Veronika PETRŮ. *Sebeobrana na ulici*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008, 200 s. ISBN 9788024724409.

- [12] ČERNÝ, Josef. *Evropský výcvikový modul pro základní ostrahu*. Vyd. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati, Technologická fakulta, 2002 [i.e. 2003], 152 s. ISBN 80-7318-107-x.

Legislativa

- [13] *Zákon č. 40/2009 Sb.: Trestní zákoník*. 2009. Dostupné také z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>
- [14] *Zákon č. 141/1961 Sb.: Trestní řád*. 1961. Dostupné také z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>
- [15] *Zákon č. 89/2012 Sb.: Občanský zákoník (nový)*. 2012. Dostupné také z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

Sborník

- [16] MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY ČESKÉ REPUBLIKY. 2012. *Prevence stresu a pracovního vyhoření pro učitele: Konflikt a jeho řešení*. Pardubický kraj: MŠMT, 10 s.

Přednášky

- [17] MALÁNÍK, Zdeněk, Přednášky z předmětu Speciální tělesná příprava, 2000-2014
- [18] FŇUKAL, Miloš. Politická geografie. In: *9. přednáška: Konflikty* [online]. Univerzita Palackého v Olomouci, Přírodovědecká fakulta, 2013 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: http://geography.upol.cz/soubory/lide/fnukal/POG/POG_P_09.pdf

Kvalifikační práce

- [19] KONEČNÝ, Zdeněk. 2010. *Trestněprávní a trestně procesní aspekty osobní svobody*. Brno. Bakalářská práce. Masarykova univerzita.
- [20] CAGAŠ, Tomáš. 2009. *Problematika uplatnění obranné techniky pracovníkem SBS při zabezpečení společenských akcí*. Zlín, 63 s. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- [21] DYGRÝN, Ondřej. 2008. *Možnosti soukromé bezpečnostní služby v ochraně veřejného pořádku při sportovních, kulturních a jiných společenských akcích*. Zlín, 78 s. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.

- [22] KOVAČOVIC, Mário. 2012. *Problematika plnění úkolů bezpečnostním pracovníkem ve společenských zařízeních*. Zlín, 65 s. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.

Webové stránky

- [23] HNÍK, Václav, Jindřich NOVÁK a Ivan ŠPIČKA. 2008. Sebeobrana, skutečnost a právo. *Sindefendologie* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.sindefendologie.cz/dokumenty/rimklub.html>
- [24] HNÍK, Václav a Ivan ŠPIČKA. 2008. Konfliktní a sebeobrané situace a pravé jednání. *Sindefendologie* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.sindefendologie.cz/dokumenty/konflikt.html>
- [25] FAIRFIELDS, James. 2010. *Způsoby řešení konfliktů*. 1 s. Dostupné také z: <http://www.gfp.cz/doc/spp/o%20konfliktu.pdf>
- [26] Consequences of Conflict. 2007. *Colorado conflict consulting* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.coloradoconflict.com/Colorado%20Conflict%20Consulting/Consequences%20of%20conflict.html>
- [27] ADAMS, Daphne. 2015. Positive & Negative Consequences of Conflict in Organizations. *Chron* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://small-business.chron.com/positive-negative-consequences-conflict-organizations-10254.html>
- [28] VACEK, Jiří. 2000. Proč se tvoří skupiny. *Katedra managementu, inovací a projektů* [online]. Západočeská univerzita v Plzni [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: http://www.kip.zcu.cz/kursy/imi/www/4_skupiny/4_4.htm
- [29] Krajiní nouze - § 28 tr. zákoníku. 2009. *MujGLOCK.com* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://mujglock.com/krajni-nouze.html>
- [30] Nutná obrana a krajiní nouze. *Akademie SHIELD: reálná sebeobrana* [online]. 2014 [cit. 2015-05-16]. Dostupné z: <http://akademie-shield.cz/nutna-obrana-a-krajni-nouze/>
- [31] Nutná obrana - § 29 tr. zákoníku. *MujGLOCK.com* [online]. 2009 [cit. 2015-05-16]. Dostupné z: <http://www.mujglock.com/nutna-obrana.html>

Webové stránky – obrázky

- [32] Left4Dead Wiki. *Wikia* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: http://left4dead.wikia.com/wiki/File:Ses_tonfa_a.jpg
- [33] Teleskopické obušky. *Braňse.cz* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.branse.cz/teleskopicke-obusky-2>
- [34] Obranný sprej pepřový KO JET 40ml. *Pazba.cz* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.pazba.cz/zbozi/4370/Obranny-sprej-peprovy-KO-JET-40ml.htm>
- [35] Keychain Kubotans. *TBO-TECH: Self Defens Products* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.tbotech.com/kubotans.htm>
- [36] Elektrický paralyzér Power Max, 500.000V - NEW. *HERMES.SK* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.hermes.sk/elektricke-paralyzatory/elektricky-paralyzer-power-max-500.000v-new/>
- [37] Taser X3. *The specialists ltd.* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.thespecialistsltd.com/taser-x3>
- [38] Rukavice lékařské jednorázové Manyl®, pudrované. *BDL: Česká republika* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.bdl-cee.com/rukavice-lekarske-jednorazove-manyl-pudrovane>
- [39] Policejní pouta. *Kapesní nože* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.kapesni-noze.cz/inshop/obchod/policejni-pouta+id-CN210948.html>
- [40] Pouta na palce. *BudoSPORT* [online]. [cit. 2015-05-07]. Dostupné z: <http://www.budoport.cz/152,pouta-na-palce.html>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

CCTV	Uzavřený kamerový systém
ČR	Česká republika
KN	Krajní nouze
NO	Nutná obrana
OC	Oleoresin capsicum
PKB	Průmysl komerční bezpečnosti
PVC	Polyvinylchlorid

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1	Struktura společenských akcí	13
Obrázek 2	Oděv bez viditelných obranných prostředků.....	31
Obrázek 3	Oděv s viditelnými obrannými prostředky	32
Obrázek 4	Opasek a viditelné prostředky	33
Obrázek 5	Tonfa [32].....	34
Obrázek 6	Teleskopický obušek [33]	34
Obrázek 7	Obranný sprej [34]	35
Obrázek 8	Kubotan [35]	35
Obrázek 9	Paralyzér [36]	36
Obrázek 10	Taser X3 [37]	37
Obrázek 11	Ochranné rukavice [38]	37
Obrázek 12	Kovová pouta [39].....	38
Obrázek 13	Palcová pouta [40].....	38
Obrázek 14	Podání ruky	42
Obrázek 15	Chycení protivníkovi ruky	42
Obrázek 16	Chycení protivníkova palce.....	42
Obrázek 17	Odstup od útočníka.....	43
Obrázek 18	Držení za paži.....	44
Obrázek 19	Úchop útočnickovi ruky.....	44
Obrázek 20	Podtočení držené ruky	44
Obrázek 21	Připravená páka na ruku	45
Obrázek 22	Provedení páky	45
Obrázek 23	Útočník držící oděv	46
Obrázek 24	Fixace útočnickovi ruky	46
Obrázek 25	Navolnění na obličej.....	47
Obrázek 26	Odkrytí útočnickova loktu	47
Obrázek 27	Tlak na útočnickův loket.....	47
Obrázek 28	Předklon útočníka.....	47
Obrázek 29	Úchop za rukáv.....	48
Obrázek 30	Navolnění na obličej.....	49
Obrázek 31	Vyšknutí z držení	49
Obrázek 32	Udržení vzdálenosti od útočníka	49

Obrázek 33 Příprava k úderu	50
Obrázek 34 Blokace úderu.....	51
Obrázek 35 Navolnění útočníka	52
Obrázek 36 Příprava na podmet.....	52
Obrázek 37 Zneškodněný útočník	52
Obrázek 38 Příprava ke kopu.....	53
Obrázek 39 Blokace kopu.....	54
Obrázek 40 Příprava ke stržení	54
Obrázek 41 Kravata zezadu	55
Obrázek 42 Uvolnění krku.....	56
Obrázek 43 Navolnění	56
Obrázek 44 Vyproštění z kravaty	56
Obrázek 45 Nasazení páky	57
Obrázek 46 Kravata zboku	58
Obrázek 47 Navolnění	58
Obrázek 48 Příprava k zaklonění útočníka	59
Obrázek 49 Zaklonění útočníka	59
Obrázek 50 Sražení k zemi	59
Obrázek 51 Obejmutí zepředu pod pažemi.....	60
Obrázek 52 Navolnění	61
Obrázek 53 Položení rukou na nos	61
Obrázek 54 Rozpojení rukou vlivem tlaku na nos.....	61
Obrázek 55 Obejmutí zepředu přes paže	62
Obrázek 56 Navolnění	62
Obrázek 57 Chycení za boky	63
Obrázek 58 Vytvoření vzdálenosti	63
Obrázek 59 Obejmutí zezadu pod pažemi	64
Obrázek 60 Navolnění přes chodidlo.....	64
Obrázek 61 Zachycení prstu	65
Obrázek 62 Páka přes prst	65
Obrázek 63 Obejmutí zezadu přes paže.....	66
Obrázek 64 Navolnění kopnutím dozadu	66
Obrázek 65 Vyproštění z držení	67

Obrázek 66 Vytvoření vzdálenosti od útočníka.....	67
Obrázek 67 Vztah parametrů k obranné technice	68
Obrázek 68 Míra společenské vhodnosti obranných technik	69
Obrázek 69 Otázka č. 1	71
Obrázek 70 Otázka č. 2	72
Obrázek 71 Otázka č. 3	72
Obrázek 72 Otázka č. 4	73
Obrázek 73 Otázka č. 5	74
Obrázek 74 Otázka č. 6	74
Obrázek 75 Otázka č. 7	75
Obrázek 76 Otázka č. 8	76
Obrázek 77 Otázka č. 9	76
Obrázek 78 Otázka č. 10	77
Obrázek 79 Otázka č. 11	78
Obrázek 80 Otázka č. 12	78

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Srovnání KN a NO [29]	18
---------------------------------------	----

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Dotazník

PŘÍLOHA P I: DOTAZNÍK

1) Byli jste někdy nuceni využít obranných technik na společenské akci?

- a) Ano
- b) Ne

2) Jednalo se o využití techniky za přítomnosti přihlížejících?

- a) Ano
- b) Ne

3) Jaký byl prvotní důvod pro vznik této situace? (pokud jiný, uveďte jaký)

- a) Fyzické napadení
- b) Ničení majetku
- c) Slovní napadení
- d) Jiný

4) Jak byla vybraná technika přijata přihlížejícími?

- a) Kladně
- b) Záporně
- c) Neutrálně

5) Byli jste někdy přihlížejícími slovně napadení kvůli použité technice či způsobu řešení situace?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Občas
- d) Pravidelně

6) Kolikrát jste museli na společenské akci řešit problematickou situaci za pomoci obranných technik?

- a) Nikdy
- b) 1-3

- c) 4-6
- d) Více

7) Jste nějakým způsobem zaškoleni v problematice sebeobranu?

- a) Ano
- b) Ne

8) Jste na své pracovní pozici vybaveni obrannými prostředky? (pokud ano, uveďte jakými)

- a) Ano
- b) Ne
- c) V závislosti na konkrétním typu akce

9) Jste povinni vždy nosit společenské oblečení?

- a) Ano
- b) Ne
- c) V závislosti na konkrétním typu akce

10) Co je podle Vás největším rizikem na společenských akcích?

- a) Fyzický útok
- b) Poškození majetku
- c) Slovní útok (provokace)
- d) Jiný

11) Jaký máte názor na nošení obranných prostředků a pout?

- a) Kladný
- b) Záporný

12) Jste muž nebo žena?

- a) Muž
- b) Žena